

சினிமா

பூவரசி

நிஜமும் புனைவும்

கலை - இலக்கிய சினிமா - அரசியல்

இருதிங்களிதழ்

மார்ச்-2019

பூ-9

இதழ்-51

விலை-35ரூ.

தனிமனிதப் பாலியல் வீரூப்பங்கள்
குற்றங்களாகும் வாய்ப்புகள்
-பெரா. அ.ராஜசேகர்

தன்பாலிரீப்பினர் பற்றிய
சமூகப்பார்வை...
-அனாதர்சு

ஒற்றைப் பனைக்காய்
(SINGLE PALM TREE)

PUTHUVAN RASIAN
Produced by PUTHUVAN RASIAN
Directed by PUTHUVAN RASIAN
Screenplay by PUTHUVAN RASIAN
Casting by PUTHUVAN RASIAN
Music by PUTHUVAN RASIAN
Production Design by PUTHUVAN RASIAN
Catering by PUTHUVAN RASIAN
Transportation by PUTHUVAN RASIAN
Production Office by PUTHUVAN RASIAN
Production Office by PUTHUVAN RASIAN

From the director of
'MANN'

பூவரசி அறிக்கட்டளை வழங்கும்
பூவரசி விருதுகள்

குறும்படம்

மற்றும் கலைஞர்களுக்கான
 விருதுகள் அறிவிப்பு

குறும்படங்கள் 10 நப்டத்தற்கு உட்பட்டதாக கிருத்தல் வேண்டும்.
 குறும்படம் பற்றிய சறுகுறப்பிடன் தயாரிப்பு ஒப்புகலையுடு
 கிருணத்து அனுப்புகதல் அவசயம்.
 குறந்தகடாக அல்லது கிருணப்புகளாக அனுப்பலாம்.

நடுவர்களுல் தேர்வு செய்யப்படுடு முதல் 5 குறும்படங்கள்
 விருதுவிடறால் த்ரைப்டப்படுடு.

குடாடர்புகளுக்கு...

poovarashimedia@gmail.com,
 04448604455, 00919600131346, 00919840280118

No 2,1st Cross Street, Pushpa Colony,
 Saligramam, Chennai -600093

அனுப்பப்பயடவேண்டிய கிருகுறிநாள்

பூன் 30 -2019

பூவரசி விருது
 2018

பூவரசி இருதிகளினதழ்
தீஜமும் புனைவும்

பிரதம ஆசிரியர்

ஈழவாணி

0091-9600131346

eezhavani@gmail.com

இதழ்-51 பூ-9

2019- மார்ச்

விலை-50

உதவி பொறுப்பாசிரியர்

மர்னா

கு.நா.கவின்முருகு

உதவி ஆசிரியர் குழு

சு. செல்வகுமாரன்

சிரியநாதன்

யாழ் தர்மன் பத்மநாதன்

நிர்வாகத் தொடர்புகளுக்கு

K.S. மதர்ன்

இதழ் வடிவமைப்பு

சதீம்ரா. பூவரச்

ஆலோசனைக்குழு

பத்திரிகை உரிமம்

க.சத்தியவரசன்

இனையதம்பி தயானந்தா (லண்டன்)

பேராசிரியர் இளங்கோவன் (மெர்யார் பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் ச. வீஜயலட்சுமி (கேரளா தமீழ் பல்கலைக்கழகம்)

தொடர்பு கொள்ள

பூவரச் வெளியீடுகள்

2, இரண்டாம் தளம்,

1வது குறுக்குத்தெரு, புன்பா காலாணி

சாலக்கீராமம், சென்னை - 600 093. தமீழ்நாடு.

இலங்கையல்

பூவரச், இல. 371, மதவடி லேன்,

மன்னார் வீத, வெப்பங்குளம்,

வவுனியா, இலங்கை.

0094-768860160

கவிதைகள்

பா.தேவேந்திர பூவரச்

இளம்பிள்ளை

கு.ந. கவின்முருகு

நந்திதா

ஜானிச்

அழ்வாணி

சிறுகதை

மர்னா

நேர்காணல்

சிருணா செல்லத்துறை

கட்டுரைகள்

பேரா. சி. ராமசாமி

சினுதர்ச் ஸிங்கராஜன்

பேரா. சி. செல்வகுமாரன்

இதழ் தொடர்புகளுக்கு...

pouvarashi@gmail.com/poovarashimedia@gmail.com www.poovarashi.com

+91 9600131346, +91 8608771967 +91 44 48604455

ஆசிரியர் தலைநகம்

ஈழவாணி

பிரதம ஆசிரியர்

0091 9600131346

eezhavani@gmail.com

காழுறும் மக்களும் மதமும்.

மதம், சாதி என்ற போர்வைக்குள் புகுந்துகொண்டு மதம்பிடித்து அலையும் மனிதர்களை, மதத்தின் பெயரால் குழந்தைகளை உண்ணும் மனிதர்களை அண்மைய நாட்களில் வெகுவாகப் பார்த்தும் கேள்விப்பட்டும் கொண்டிருக்கிறோம். இவை போதாதென்று ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு திருக்கேதீஸ்வரத்தில் சிவராத்திரியை ஒட்டி நடந்தேறிய அசிங்கமான வன்முறைச் சம்பவம். இவை தொடர்சியாக மனிதம் சார்ந்ததும் வாழ்வு சார்ந்ததுமான கேள்விக் குறிகளோடே நிற்கின்றன.

தமிழ் அரசியல் தலைமைகள் இலங்கைக்கு எதிரான எந்த விடயமாக இருந்தாலும் அரசின் பக்கம் நின்று அரசைக் காப்பாற்றவே முனைகிறது. இவ்வாறு இருக்கும் போது நீதியான நியாயமான தீர்வுகள் கிடைக்கும் என நாம் எவ்வாறு நம்ப முடியும். இவர்கள் தலைவர்களாக இருக்கும் வரை தமிழ் மக்களுக்கு எந்த நன்மையும் ஏற்படப் போவதில்லை. ஆக, புதிய தலைமுறைகளில் இருந்து தலைமைகள் உருவாக வேண்டும். புதிய சிந்தனைகளுக்கும் புதிய ஆக்கச் செயற்பாடுகளுக்கும் களத்தினை அமைக்க வேண்டும்.

சில நாட்களுக்கு முன் பெரும் பீதியைக் கொண்டு வந்திருக்கும் ஏழாண்டுகள் தொடர்ந்த பொள்ளாச்சி பாலியல் வன்கொடுமைப் பிரச்சனை, வழக்குகள் தொடர்ந்த நிலையிலும், பல உண்மைகள் மூடிமறைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற போக்கே பெண்களின் அவல நிலையினைப் பறைசாற்றுகிறது. அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு போராட்டக் குரல்களை மறக்கடிக்கும் சூழல்களைத் தொடர்ந்த தேர்தல் பிரச்சாரங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அல்லது இதைத் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்கான ஓர் ஆயுதமாகவும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்புக் களே இருக்கின்றனவேயன்றி அதற்கான இழப்பீடுகள், தீர்வுகள் என்பதில் கேள்விக்குறியாகவே நிற்கிறது. மக்கள் மாற்றம் ஒன்றிற்கே பழக்கப்பட்டவர்கள் என்பதற்கு மறைக்கப்பட்ட முகிலனைத்தேடும் குரல்கள் ஓய்ந்து போனதும் பொள்ளாச்சியைத் தள்ளி வைத்ததுமே சாட்சியாகிறது.

பெண்கள் தங்களைப் பாதுகாப்பானவர்களாக, தற்காப்புக் கொண்டவர்களாக உருவாக்கிக் கொள்ளும் கட்டாயம், சமூக வலைத்தளங்கள் அதிகரித்திருக்கும் இக்காலத்திலும் அவசியமாகிறது. அனைத்துப் பெண்களுக்குமான சரியான உரிமை எப்போது வழங்கப்படும்? சாதி, மத வர்க்கப் பாகுபாடில்லாமல் அனைத்துப் பெண்களையும் சமனாக நடத்துவதற்கான அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான சட்டங்கள் சரியாக இயற்றப்பட வேண்டும் என்பதே இன்றைய கோரிக்கைகளாகவும் வைக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

சமூக ரீதியான நோக்குகள் என்னவாக இருக்கிறது என்று சற்றுப் பார்த்தால், “இவ்வாறான பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வுகள் பெண்களின் கைகளிலேயே” என்று இலகுவாகக் கூறிவிடுகிறார்கள். பெண்கள் தைரியத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். குற்றம், அல்லது தன்னை நோக்கிய தவறுகள் இழைக்கப்படும்போது தைரியமாக எதிர்க்கின்ற துணியை வளர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். வார்த்தைகளில் நெகிழ்ச்சியடையாமல் இருக்கப் பழக வேண்டும். கூச்சப்படாமல் தமக்கு இழைக்கப்படுகின்ற குற்றங்களை வெளியே சொல்ல-ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பதெல்லாம்.

மன்னார் திருக்கேதீஸ்வரம் சம்பவம் ஒன்றுபட்டுக்கிடக்கின்ற தமிழ்மக்களை அவர்களை வைத்தே மீண்டும் மீண்டுமான அழிப்புக்கு உருக்கூட்டுவதாகவே பார்க்க முடிகிறது.

இவ்வாறாக உருப்பெறுகிற துவேஷம் மிக்க விஷக்கிருமிகளை அறுத்து ஒழித்துவிட வேண்டும், அப்போதுதான் தொற்று இல்லாமல் தப்பிக்கொள்ள முடியும்.

9865388855

சீஸ்ஸாயாடி நூட்டியக் குளம்

e-mail: vanathy28@gmail.com

Branches : Virugambakkam | Saligramam | Ramapuram

பூவரசி பதிப்பகம்

உழைமைத்தல் - பதிப்பீடு - அச்சு - வெளியீடு.

பூவரசி பதிப்பக வெளியீடுகளையும்,
நூல்களையும் பெற்றுக்கொள்ள
எங்களைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

+91 44 48604455
+91 9600131346
(wts up)
Poovarashimedia@gmail.com
Poovarashibk@gmail.com

உங்கள் படைப்புக்களை
தரமான முறையில் அச்சிடவும்.
பதிப்பீடு வெளியிடவும்
எங்களை அணுகுங்கள்.

கதிர் ஒளி

இது மக்களின் முத்திரை...

Best Wishes for Povarashi Awards

Dr. Paulraj Rajapandian (Chief Editor)

From Canada
Kathioli Media Inc.
(TV, Radio & Newspaper)

**தன்பாலீர்ப்பினர் பற்றிய
சமூகப்பார்வை...**

- அனுதர்ஷி லிங்கநாதன்

தனிநபர் வாழ்வு - அவர்களது தீர்மானம்

தன்பாலீர்ப்பினரை இந்தச் சமூகம் எப்படிப் பார்க்கிறது. அப்பார்வை மதிப்பிற்குரியதுதானா? இவர்களுக்கான அடிப்படை உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளதா? இவர்களது அடையாளங்களும் இருப்பும் மறுக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், அவர்களது உரிமைப் போராட்டங்களைப் புறந்தள்ளிவிட முடியுமா? இந்த விளிம்பு நிலை மனிதர்களுடைய உரிமைகளை எப்படிச் சாத்தியமாக்க முடியும்? "தனிநபர் வாழ்வு அவர்களது தீர்மானம்" என்பதைச் சமூகம் எப்போது புரிந்துகொள்ளப் போகின்றது? கட்டாய எதிர்ப்பால் ஈர்ப்பு, இயற்கையானதாகவும் தவிர்க்க முடியாததாகவும் சமூகத்தின் மீது திணிக்கப்படுகிறது. நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்புக்கள், விதிமுறைகள், கொள்கைகள் என்பவற்றை தனிமனிதன் மீது சுமத்துவதான வாழ்வியலை சமூகம் கட்டமைத்திருக்கிறது. பால்புதுமையினரும் இந்த சமூகத்தின் ஓர் அங்கம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள இந்த சமூகம் தயாராக இல்லை.

பெரும்பாலான பாலினப்புதுமையினர் சமூகத்தை எதிர்கொள்ள முடியாது தற்கொலை செய்து கொள்கின்றனர். மதிப்புமிக்க ஓர் உயிரின் தற்கொலைக்கு தூண்டுகோலாக இச் சமூகம் இருக்கும் எனின் சமூகம் தனிமனித சுதந்திரம் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டியது அவசியம். பால்புதுமையினர் பற்றிய சமூகத்தின் பார்வை பெரும்பாலும் ஊடகக் கற்பிதங்களாகவே உள்ளது. பெரும்பாலான வெகுஜன ஊடகங்கள் பால்புதுமையினரை காட்சிப்பொருளாகவே சித்திரிக்கின்றன. தன்பாலீர்ப்பினர், கே ஆண்கள் கேலிச்சித்திர கதாபாத்திரங்களாகவும் ஆண்மையற்றவர்களாகவும், லேஸ்பியன்கள் ஆண்களை வெறுப்பவர்களாகவும் கவர்ச்சியற்றவர்களாகவும் ஊடகங்களில் சித்திரிக்கிறார்கள்.

"தன்பாலீர்ப்பினர் சமூகத்தில் உருவாகுவதற்கு உடல் மற்றும் உளவியல் ரீதியான காரணங்கள் உண்டு எனச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை இளம்பிராயத்தில் அவர்கள் வளர்க்கப்பட்ட சூழலும் அனுபவங்களும் இவர்களது பாலினத்தன்மைக்கு காரணம்" என்பது விரிவுரையாளர் (ஆண்) ஒருவரின் கருத்தாக இருக்கிறது. "பல்கிப்பெருகி பூமியை நிரப்புகள்" என்று பைபிளில் கூறப்படுகிறது. கடவுள் மனிதனை ஆணும் பெண்ணுமாகத் தான் படைத்தார். பால்புதுமையினரால் உருவாக்கப்படும் திருமணங்கள் எதிர்கால சந்ததியை உருவாக்காது. திருமணத்தின் நோக்கம் சந்ததி விருத்தியே. இவ்வாறான திருமணங்களால் திருமணத்தின் நோக்கம் கேள்விக்குறியாக்கப்படும். இதை நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொண்டு அதனை ஆதரிக்க முடியாது. எனவே இவ் விடயம் இலங்கையில் சட்டபூர்வமாக்கப்படக்கூடாது எனவும் குறிப்பிடுகிறார்.

அதேவேளை " ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையில் உள்ள உறவை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் போது தன்பாலீர்ப்பினரையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்" என்கிறார் விரிவுரையாளர்

ரான ரா.ஆர்த்திகா. தன்பாலீர்ப்பினருக்கும் சமஉரிமை வழங்கப்படல் வேண்டும். இவர்களுக்கான உரிமைகள் சட்டபூர்வமாக்கப்படவேண்டும் என்கிறார்.

“இது சமுதாயத்தில் ஒழிக்கப்படவேண்டிய பிரச்சினை. இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் உள்ளவர்கள் குர்ஆன் மற்றும் அல்கதீசைப் பின்பற்றுகின்றவர்கள். இஸ்லாத்தில் தன்பாலீர்ப்பு தவிர்க்கப்பட வேண்டும் எனவும் தண்டனை வழங்கப்படவேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. இதை நாங்கள் பாலியல் தொழிலாகத்தான் பார்கிறோம்” என்கிறார் அபுஅமர்.

“தன்பாலீர்ப்பினராக இருப்பது என்பது அவர்களுக்குச் சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் அது எங்களுடைய கலாசாரம் இல்லை. அது வெளிநாட்டுக் கலாசாரம். இப்ப அது ஒரு ரென்ட் ஆக போய் விட்டது. இது கலாசார சீரழிவு” என்கிறார் மற்றொரு விரிவுரையாளர் (பெண்). அவர்களைப் பார்த்தால் வித்தியாசமாக இருக்குது. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இருக்கிற உறவுதான் காதல். இது காமம் என்கிறார்.

“இது ஒரு சாதாரண விடயம்தான். இதுவும் இயற்கையான, மாற்றமுடியாத விடயம். காதலிக்கும் உரிமை அனைவருக்கும் சமமானது. அது மட்டும் அல்லாமல் சட்டம் அனைவருக்கும் சமமாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் தென்னாசிய நாடுகளில், குறிப்பாக இலங்கையில் நாங்கள் எமது கலாசாரத்தை பின்பற்றுபவர்களாக, எமது கலாசாரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்களாக இருக்கின்றோம். எனவே கலாசாரத்தைப் பற்றியும் சிந்திக்கவேண்டும்” என்கிறார் உதவி விரிவுரையாளரான திலினி ராஜகுரு.

“தன்பாலீர்ப்பு இயற்கைக்கு மாறானது. உணர்வின் அடிப்படையானது. மாற்றப்படக்கூடியது. சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கும் பொறுப்புக்களைப் புறந்தள்ளுவதற்கும் தன்பாலீர்ப்பாளர்களாக இருக்கிறார்கள். இது மனிதகுலத்தையே பாதிக்கும். இதனைச் சட்டரீதியாக்கும்போது மற்றவர்களும் தன்பாலீர்ப்பினராவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிறது.” என்கிறார் உதவி விரிவுரையாளரான செபராஜ்.

“எனது மதம் தன்பாலீர்ப்பை எதிர்க்கிறது, அதனால் நானும் அதற்கு எதிரானவன்” என்கின்றனர். மனிதநேயம் மற்றும் தனிமனித சுதந்திரம் என்பவை மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை.

தன்பாலீர்ப்பினர் கேலிக்கும் அவதூறுக்கும் உள்ளாக்கப்படுபவர்களாகவே உள்ளனர். சமூகத்தின் மதிப்புமிக்க உயர்கல்வி நிறுவனத்துக்குள் பால்புதுமையினர் பற்றிய பார்வை மற்றும் புரிதல் வேறுபட்டிருக்கின்றது. பல்கலைக்கழகத்தில் சில பாடத்திட்டங்களுக்குள் இது தொடர்பான விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தும் தன்பாலீர்ப்பினர் பற்றிய சமூகத்தின் பார்வை இந்த இளம் தலைமுறையினர் மத்தியிலும் கூட ஆரோக்கியமானதாக இல்லை. அவர்களுடைய கல்வி சமூக மாற்றத்திற்கானதாக இல்லை. தன்பாலீர்ப்பு என்பது அவர்களது அடிப்படை உரிமை சார்ந்தது என்பது புரிந்துகொள்ளப்படவேண்டும்.

“காதல் இனம், மதம், மொழி, கலாசாரம் என்பவற்றுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்டது எனின் பால் வேறுபாடுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டதுதானே. தனிநபருடைய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும்” என்கிறார் பல்கலைக்கழக மாணவி ஒருவர். மேலும் உலகில் சில நாடுகள் இவர்களுக்கான உரிமைகளை சட்டபூர்வமாக்கியுள்ளன. எமது நாட்டிலும் அவர்களுக்கான உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்.

இது இயற்கைக்கு மாறானது. ஹோர்மோன் பிரச்சனையால் வருவதல்ல. உணர்வு சம்மந்தப்பட்டது தானே. அவர்களது உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்தலாம். எங்களுடைய நாட்டிற்கும் கலாசாரக்

கட்டமைப்புக்கும் தன்பாலீர்ப்பு பொருத்தமற்ற ஒரு விடயம். எமது மதங்கள் இதனை வெகுவாக எதிர்க்கின்றன. எனவே எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பது பெரும்பாலான பல்கலைக் கழக மாணவர்களின் கருத்தாக இருக்கிறது.

பல்கலைக்கழக சமூகத்தில் உள்ள 40 மாணவர்கள் மற்றும் விரிவுரையாளர்கள் மத்தியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ் ஆய்வில் 5 பேர் மாத்திரமே தன்பாலீர்ப்பினர் பற்றிய புரிதலுடனும் அவர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இலங்கை உள்ளிட்ட ஆசிய நாடுகளில் உள்ள பெரும்பாலானோர் தன்பாலீர்ப்பினருக்காக குரல்கொடுக்கிறவர்களை, அவர்களும் தன்பாலீர்ப்பாளர்கள்தான் அதனால்தான் இவ்விடயம் தொடர்பில் பேசுகிறார்கள் என விமர்சிக்கிறார்கள். சமூகநீதி மற்றும் தனிமனித சுதந்திரத்திற்காக போராடுபவர்கள் மற்றும் மதிப்பவர்கள் பால்புதுமையினரின் உரிமைகளுக்காகப் பேசலாம்.

தன்பாலீர்ப்பினருக்கு எதிரான தாக்குதல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள் போன்றவற்றைத் தடுப்பதற்கும் சமூகத்தில் சமத்துவத்தையும் தனிமனித உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கும் சமூகத்தில் பால்புதுமையினர் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். மேலும் தன்பாலீர்ப்பினர் பற்றிய சரியான விம்பத்தை வெகுஜன மற்றும் புதிய ஊடகங்கள் சித்தரிக்கின்றமையை உறுதிப்படுத்தல் அவசியமானதாகும். உலகில் கனடா, சுவிடன், டென்மார்க், நெதர்லாந்து போன்ற பல நாடுகள் தன்பாலீர்ப்பினைச் சட்டபூர்வமாக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நூல் அறிமுகம்

முருக தீட்சண்யாவின்

நீர்மையின் சாம்பல் சித்திரங்கள்

இந்நூலின் பக்கங்களில் தலை(ப்பு) இன்றி தவறும் கவிதைகளில் மொழியின் அழகிய துளிகளாய் வார்த்தைகள் விழுந்திருக்கின்றன. அவ்வளவு அழகான கற்பனைகள். வெயிலை துளிகளாய் சொட்ட வைத்து பிழிந்து ஒரு கூடை கவிதையைத் தந்திருக்கிறார்.

“கூரையிடுக்கின் வழியே
சொட்டுச் சொட்டாய்
சொட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது
துளிகளில் வெயில்”

அமைதியை அனுபவிக்கும் கவிமனதை
“தயவுசெய்து
அந்த அறைக்கதவை மட்டும்
அறைந்து சாத்தாதீர்கள்”
என்று திறந்து காட்டுகிறார்.

“தெருக்கள் திறந்தும்
வீடுகள் பூட்டியும் கிடக்கும்
வீதியில் இறங்கி
நடக்கத் தொடங்குகிறான்”
என்ற வரிகள் எல்லாம் எங்கும் இருந்தும்
எதுவும் எனக்கு இல்லா உலகை
உணர்த்துகின்றன.

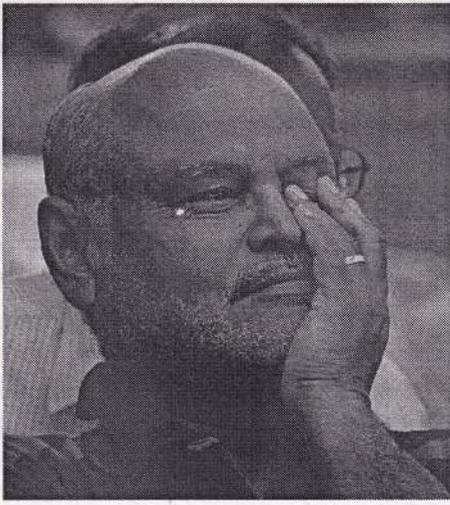

நீர்மையின் சாம்பல்
சித்திரங்கள்
முருக தீட்சண்யா
ப. 74. விலை ரூ. 70.
பரிதி பதிப்பகம்.
ஜோலார்பேட்டை - 635851.

—சோலா

நூல் அறிமுகத்திற்காக உங்கள் நூல்களையும் அனுப்பி வைக்கலாம்.

மார்ச் 2019

பேரா. சி.ராமசாமி

பாலியல்: விருப்பங்கள்- குற்றங்கள் - தண்டனைகள்

ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஆண் - பெண் உறவுகளை மையப்படுத்திச் சில நிகழ்ச்சிகள் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. பேசப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தனி மனிதர்களுக்கு கேள்விப்பட்டவர்களுக்கு அச்சமுட்டியுள்ளன சில நிகழ்ச்சிகள் மகிழ்ச்சியையும் உண்டாக்கியுள்ளன. அதனால் சில பெயர்கள் பொதுச் சமூகத்தால் வெறுக்கும் பெயர்களாக ஆகியிருக்கின்றன. சில நபர்களின் படங்களைக் காட்டி ஊடகங்கள் பரபரப்பூட்டியுள்ளன.

பத்து மாதங்களுக்கு முன்னால் பேராசிரியர் நிர்மலா என்ற பெயரும் அவர் பேசிய ஒலிநாடாவும் அவர் அழைப்புக்கு மறுத்த மாணவிகளின் பேச்சுகளும் பரபரப்பானது. இதே போல பரபரப்பான பெண்களின் பெயர்களாக சிவகாசி ஜெயலட்சுமி, கணினி அறிவு கொண்ட ஜோதி போன்றவற்றைக் கடந்திருக்கிறோம். அதே போலச் சில ஆண்களின் பெயர்களையும் - மனதோடு பேசும் அறிவு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் பிரசாத் என்ற பெயரையும் தனது தொழிலோடு இணைத்துப் பெயர் பெற்ற ஆட்டோ சங்கர் என்ற பெயரையும் கடந்துள்ளோம். ஆம் கடந்தே நகர்கிறது தனிமனித மனமும் சமூகப் பொதுமனமும்.

இப்போது பொள்ளாச்சி என்பது நபரின் பெயராக அல்லாமல் ஒரு ஊரின் பெயராக -பெரும் நிகழ்வாக வந்து மோதுகிறது. அங்கே சில- சிலர் என்பதைத் தாண்டிப் பலராக மாறிப் பெரும் சும்பலாக நம் முன்னே விரிகின்றது. 7 ஆண்டுகளாக 200 -க்கும் அதிகமான பெண்கள் அந்த வலைக்குள் மாட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் விருப்பமில்லாமல் உடல்கள் நிர்வாணமாக்கப்பட்டுப் படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளனர் விரும்பியும் விரும்பாமலும் ஒரு ஆடவனுடனும் பல ஆண்களுடன் புணர்வதாகப் படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளனர். இப்போது தனிமனிதக் குற்றம் சமூகக் குற்றமாக ஆகியிருக்கிறது. இதனைச் சரி / தவறு என்ற எதிர்வுகளால் கடந்து போக முடியாது. பெண் தவறு ஆண் அதிகாரம் என்றும் விளக்கிவிட முடியாது.

பாலியல் பற்றிய பேச்சுகள் தொடக்கநிலையில் தனிமனிதர்கள் தொடர்பானதாக இருக்கிறது. அப்போது அந்தரங்கமானதாகவும் இன்னொருவரின் தலையீட்டை மறுப்பதாகவும் கருதப்படுகிறது. அந்தரங்கமானதாக இருக்கும் நிலையில் கூட ஒருவிதக் குற்றம் என்றே சொல்கிறது சமூக நடைமுறை. சமூக நடைமுறையைத் தனது விடுதலை உணர்வுக்கெதிரானது என நினைக்கும் ஆண் அல்லது பெண் தன்னிலை அதைக்

குற்றமாகக் கருதாமல் சாகசமாகக் கருதுகிறது. குற்றத்தைச் சாகசமாக்கிடும் இயங்குநிலை பாலியல் சார்ந்த இயங்குநிலையாக மட்டும் இல்லை. எல்லாக் குற்ற நிலைப்பாடுகளையும் தண்டிக்கும் அதிகாரம் கொண்ட சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துவிடும் சாகசமாகக் கருதுகிறது. அப்படியான சாகசக்காரர்களை - அதன் மொத்த அடையாளமாக இருப்பவர்களைத் தலைமைப் பண்புடையவர்களாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது இந்திய சமூகம் என்பது கவையான முரண்.

இந்த முரணுக்கு ஏற்பை வழங்கும் மரபான அமைப்பாக இருப்பது இந்தியாவில் சாதி. சாதி காரணமாகக் குற்றங்களைச் சாகசங்களாக்கிவிட முடியும் என்ற நிலையிலிருந்து கொஞ்சம் நகர்ந்திருக்கிறது நவீன இந்திய சமூகம். அந்த நகர்வைச் செய்தது பணம். பணப் பரிவர்த்தனை/முதலாளிய உறவுச் சமூகமாக இந்திய சமூகம் மாறியபோது சாகசக்காரர்கள் மட்டுமே பணக்காரர்கள் ஆனார்கள். பணமும் சாகசங்களும் அரசியலின் கருவியாகிவிட்டன. தேர்தல் அரசியலின் இருமுக்கிய ஆயுதங்களாக இருப்பன சாதியும் பணமும். இவ்விரு ஆயுதங்களையும் தேடித்தேடிச் சேமித்துக் கையாளத் தெரிந்தவர்கள் மேலும் சாகசக்காரர்களாக ஆகிறார்கள். அவர்களாலேயே நிரம்பி வழிகின்றன நமது ஆட்சிமன்றங்கள். ஊராட்சி மன்றம் தொடங்கிப் பாராளுமன்றம் வரை நாம் அனுப்பும் நமது பிரதிநிதிகள் எப்படிப் பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கொஞ்சம் நினைத்துப் பாருங்கள். இவர்கள் தனிமனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டங்களை / சமூகப் பாதுகாப்பைத் தரும் அமைப்புகளை எவ்வாறு கையாள்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்களா? / குற்றங்களைக் குறைப்பதற்கான சட்டங்களை உருவாக்கவும் அதில் செயல்படும் மனிதர்களுக்கு அடிப்படைப் புரிதல்களை உருவாக்கும் பயிற்சிகளை வழங்க முயல்கிறார்களா? எல்லாவற்றையும் பணம் காய்க்கும் மரங்களாகப் பார்த்துப் பழகிவிட்டவர்களால் நமது பாதைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. அவர்களைத் தொடர்ந்தே நமது பயணங்கள் நடக்கின்றன. அந்தப் பாதைகளில் இறங்குபவர்களையும் அவர்களாகவே ஆக்குகின்றன அந்தச்சாலைகள். அப்படி ஆக விரும்பாத பெருங்கூட்டம் சாலையோரங்களில் நின்று வேடிக்கை பார்க்கிறது. வேடிக்கை பார்க்கும் ஒவ்வொருவரின் தன்னிலையும் அச்சத்துடனும் அவநம்பிக்கையும் சூழ்ந்து நிற்கின்றன.

தனிமனிதப் பாலியல் விருப்பங்கள் குற்றமாக ஆகும் வாய்ப்புகள் பலப்பல விதமாய் இருக்கின்றன என்பதைத் தனிமனிதத் தன்னிலைகள் தொடக்கத்தில் அலட்சியம் செய்கின்றன. விளைவுகளை நினைத்துக் கொண்டிருப்பதில்லை. காரணங்களும் காரணிகளும் பேசுவதற்குரியனவாக இல்லாமல் திரள்மக்களின் கருத்துருவாக ஆகிவிடும் நிலையில் பாலியல் விருப்பம் பாலியல் குற்றங்களாகிவிடுகின்றன. தொடர்புடைய தனி நபர்கள் பாதிக்கப்பட்டோராக - பரிதாபத்துக்குரியவராக ஆகிறார்கள். அதனால் பாதிப்பு உண்டாக்கியவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கும் தண்டனைகளைப் பரிந்துரைக்கின்றது தனிமனித மனம். ஆண்குறியை அறுத்தெறிய வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கீடாகப் பெண்ணுறுப்புக்குள் தீக்கங்குகளை திணிக்கலாம் என்றும் சொல்லும் சொல்லியிருக்கிறது. தீயிட்டுக் கொளுத்திய நிகழ்வுகள் நடந்தவை தானே?

இதற்கான காரணிகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று தேடத் தொடங்கினால் சில உண்மைகள் புரியவாலாம். அவை நமது குடும்ப அமைப்பின் இறுக்கத்தில் தொடங்குகின்றன. கல்விக் கூடங்களின் கற்பித்தல் போதாமையில் விரிகின்றன. பண்பாட்டு அமைப்புகளின்

பரிதாபமான தோல்விகளில் அதிர்ச்சிகளாகின்றன. அரசமைப்பு நிறுவனங்களின் நியாயமற்ற சார்புநிலைகள் - சாதி ஆதரவு, பண ஆதரவு, அரசியல் ஆதரவு என எல்லாவகைச் சார்புநிலைகளும் மொத்தமாக நம்பிக்கை இழக்கச் செய்கின்றன. எல்லா வற்றையும் மதிப்பிழக்கச் செய்பவர்களை வேடிக்கை பார்க்கும் மனிதத் திரட்சிகளாக ஆகிப்போன நானும் நீங்களும் அவர்களும் தான் எவர்களும் காரணிகளின் பகுதிகளாகவே இருக்கிறோம்

ஒவ்வொருவரின் கண்களிலும் உத்தரங்கள் மிதக்கின்றன. அதைக் கவனிக்கும் திராணியற்றுத் துரும்புகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

புதியவன் ராசையாவின் ஓற்றைப் பனைமரம்

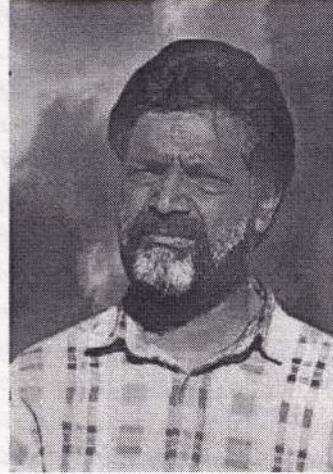
புதியவன் இராசையாவின் 'ஓற்றைப் பனைமரம்' போருக்குப் பின்னான வாழ்வியல் நெருக்கடியையும் சீரழிவுகளையும் பேசும்படமாக உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. பல்வேறு சர்வ தேச விருதுகளுக்குத் தெரிவாகியுள்ள ஈழத்திரைப்படம்.

புதியவன் இராசையா ஆளுமை மிக்க இலங்கைத் திரைப்படப்பாளி. ஏற்கனவே 'மண்' 'யாவும் வசப்படும்' போன்ற திரைப்படங்கள் அதற்கான எடுத்துக்காட்டு.

புதியவனின் இயக்கத்திலும், நடிப்பிலும், சுரேஷ் அர்ஸ், சி.ஜே. ராஜ்குமார், அஸ்வமித்ரா போன்ற தேர்ந்த திரைக்கலைஞர்கள் பலரது இணைவிலும் உருவாகியிருக்கிறது 'ஓற்றைப் பனைமரம்'.

உலகளாவிய 39 திரைப்பட விழாக்களில் தெரிவாகிப் பங்கேற்று, 16 விருதுகளை வெல்வது ஒரு இலங்கைத் தமிழ்த் துறையில் பாரட்டுக்குரிய விடயமே.

'இன்று அறுபத்தொன்பதாயிரம் விதவை

கள் அல்லது கைவிடப்பட்டோர் இலங்கை நாட்டுக்குள் வாழ்வாதாரத் துக்குத் திண்டாடிக்கொண்டும் நிம்மதியற்றும் வாழ்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்கள் நிறைய நிறையவே நாட்டில் இருக்கிறார்கள், அவர்களின் கதைகள் பேசப்பட வேண்டியவையே.

ஈழ சினிமாவில் 'ஓற்றைப் பனைமரம்' சிறந்த ஒரு பதிவாக இருக்கும்.

ஈழ திரைப்படம்

ஸீன்!

காதலின் வழி காமம் பிறக்க வேண்டும், காதல் மனதின் ஈர்ப்பு வழி உண்டாக வேண்டும். இரண்டும் அழகாக அனுபவிக்கப் பட்ட நம் சமூகத்தில், சில சுயநலவாதிகளின் கோட்பாடுகளினால், இன்று மனங்கள் காதல் உணர்வை இழந்து மூளையில் காமம் மட்டுமே தேவையாக தங்கிவிட்டது.

பட்டினி கிடப்பவன் அடுத்த வேளை உணவு யார்கொடுப்பார்கள் என்று அலைவது போல் காமத்திற்கு அலைகிறவர்களை பார்க்க, இந்த சமூகம் எங்கே சென்று கொண்டிருக்கிறது என்ற பயம் தோன்றுகிறது.

காதல் என்ற மெல்லிய உணர்வின் உந்துதலால் வரவேண்டிய உடல் நெருக்கம் இன்று கழிவறை நோக்கி ஓட வைத்திருக்கிறது ஆண்களை! கழிவறையாக இருப்பதற்கு தயாராக்குகிறது பெண்களை!

எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கும் ஒரு சம்பவம் இங்கு ஏன் இப்படி நடக்கிறது என்பதற்கு ஒரு நல்ல விளக்கமாக இருக்கும் என நம்புகிறேன். நான் பள்ளியில் படிக்கும்

போது ஒருவனைக் காதலித்தேன். அது அவனை பிடித்து, மனதினால் வந்த ஈர்ப்பு. நாங்கள் தனியாக சந்தித்து கூட கொண்ட தில்லை! அப்படி ஒரு எண்ணமும் இல்லை. நண்பர்கள் படை சூழவே எப்பொழுதும் சந்திப்பு.

ஆனால் இது தெரிந்தவுடன் என் தந்தை கேட்ட முதல் கேள்வி (உண்மை சொல்ல னும்னா அப்போது எனக்கு அவர் பேசிய வார்த்தைகளுக்கு அர்த்தம் கூட புரியவில்லை, எதோ அசிங்கமாக திட்டுகிறார் என்பது மட்டுமே தெரிந்தது) இந்த வயதில் உனக்கு உடல் அலைச்சலா என்றார்? இன்னும் மோசமான வார்த்தையில்.

திருமணம் செய்து கலவிகொண்டு குழந்தை களை பெற்று வளர்த்துக் கொண்டிருக்கும் நமக்கே காதலுக்கும் காமத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரியவில்லை எனில், இன்று பார்க்கும் காம அலைச்சலுக்கெல்லாம் யார் காரணம்?

எப்பொழுது மனரீதியாக இயற்கையாக வந்தமரும் காதல் உணர்வு வெறும் உடல் அலைச்சலாக யார்கிடைப்பார்கள் தீர்த்துக் கொள்ள என மூளை தேடிக்கொண்டே

இருக்கும் கேவல நிலை நோக்கி நகர்ந்தது?

இனியேனும் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் சமூகத்தில் ஒருபுற்றுநோயாகப் பரவி வரும் இதை உணர்ந்து செயல்படுவார்களா தெரியவில்லை? ஆண்டிமிருந்து பெண்ணையோ, பெண்ணிடமிருந்து ஆணையோ பிரித்து வைப்பது தீர்வாகாது.

புரிய வைக்க வேண்டும். நம் வார்த்தைகளால் மட்டுமல்ல, நம் செயலால்

அவர்களுக்கு மனரீதியாக வரும் ஈர்ப்பை அசிங்கப்படுத்தாமல் அதற்கு மதிப்பளித்து புரியவைக்க வேண்டும். அதற்கு முதலில் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை.

இந்த சமூகத்தில்தான் நம் குழந்தைகளும் வாழப்போகிறார்கள். அந்த சுயநலம் கொண்டாவது புரிதல் வேண்டும். இதை எப்படி எதிர்கொள்வது என்று புரிய வைக்க வேண்டும். இறைய நிலையை மனதில் கொண்டு செயல் படவேண்டும். நேற்றைய உலகத்தின் தீர்வுகள் இன்று பயன்படாது.

நேர்காணல் : அனுதர்ஷி லிங்கநாதன்

சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர், செய்தி வாசிப்பாளர், தயாரிப்பாளர், எழுத்தாளர் என பன்முக ஆளுமையாளர் அருணா செல்லத்துரையுடனான நேர்காணல்

1947 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 9 ஆம் திகதி முள்ளியவளையில் பிறந்த அருணா செல்லத்துரை அவர்கள் சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளர், செய்தி வாசிப்பாளர், தயாரிப்பாளர், நாடக நடிகர், ஆலோசகர், எழுத்தாளர் என பன்முகம் கொண்டவர். 2014 ஆம் ஆண்டு தொலைக்காட்சித்துறை வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதைப் பெற்றதுடன், ஊடகத்துறையில் பல சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளார். அண்மைக்காலங்களில் இவர் வரலாற்று நூல்களை எழுதிவருகிறார். “அடங்காப்பற்று வன்னியில் ஆதிகாலத் தமிழர் வரலாறு” என்ற இவருடைய வரலாற்று நூல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு உட்படப் பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளது.

உங்களுடைய கலைப்பயணம் எவ்வாறு ஆரம்பமாகியது?

நான் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் முள்ளியவளையில் பிறந்து வளர்ந்தவன். என்னுடைய சொந்தக்காரர்கள் பாரம்பரியமாக கலைத்துறையில் ஈடுபாடுள்ளவர்கள். என்னுடைய பேரனாரும் கலைத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர். அதேபோல் எனக்கும் ஈடுபாடு வந்தது. சிறுவயதில் இருந்தே கலைத்துறையில் ஈடுபட்டுவந்தேன். சாதாரண தரம் படிக்கத் தொடங்கிய பிறகு முள்ளியவளையில் இருந்த இயலிசை நாடகக் கலாமன்றம் ஊடாக அனேக நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. அதில சம்பூர்ண இராமாயணம், பாஞ்சாலி சபதம், கர்ணன் கடை நாள் போன்ற சில நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்ட போது அவற்றில் ஓரளவான பாத்திரங்களில் நடிச்சிருக்கிறேன்.

பாரதி இளைஞர் இலக்கிய மன்றம் என்ற கலாமன்றம் ஒன்றை, விரிவுரையாளராக இருந்த பாலசுப்பிரமணிய ஐயர், பாலசிங்கம் போன்றவர்கள் சேர்ந்து உருவாக்கினர். இதனுடாக எங்கட கணக்கிலேயே நாங்கள் நாடகங்கள் தயாரிக்கத் தொடங்கினம். அப்பிடிச் சில நாடகங்களை அந்த வயசிலேயே நான் எழுதியிருக்கிறேன். ஊருக்கடி உபதேசம், சொன்னால் நீ நம்பமாட்டாய் போன்ற சில நாடகங்களை எழுதி மற்றவர்களைப் போட்டு நடிச்சு நானும் நடிச்சு மேடையேற்றியிருக்கிறேன். அக்காலத்தில தான் பண்டாரவன்னியன் நாடகம் பாடசாலை மட்டத்தைத் தவிர்ந்த வெளிமேடைகளுக்கு வந்தது. அதில நடிச்சாக்கள்ல நானும் ஒருவன். அது மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது.

ஊடகத்துறையின் பிரவேசம் எவ்வாறு ஆமைந்தது?

எனது கலைத்துறை ஈடுபாடும் அனுபவங்களும் எனக்கு வெகுஜன ஊடகங்களில் நுழைவதற்கான படிக்களாக அமைந்துவிட்டது. 1970 களில் இலங்கை வானொலியில் பகுதி நேர ஒலிபரப்பு உதவியாளர் ஆக எனது ஊடகப் பயணத்தை ஆரம்பித்தேன். பின்னர் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகச் செயற்பட்டேன். 1981 ஆம் ஆண்டு நான் ரூபவாகினிக்குள் வந்தேன். பின்னர் தனியார் தொலைக்காட்சியான சக்தி தொலைக்காட்சியிலும் பணிபுரிந்தேன்.

இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டிற்கு ஊடகங்களும் ஒரு காரணம் எனக் கருதுகிறீர்களா?

கிட்டத்தட்ட பௌத்த சமயத்திற்கும் இந்து சமயத்திற்கும் இடையில் ஒரு முரண்பாடு தோன்றி பௌத்தம் அவர்களுடையதாகவும் சைவசமயம் தமிழ்களுடையதாகவும் மாறியபோதே முரண்பாடு தொடங்கிற்று. மதவாதிகள் தங்களுக்கு ஏற்றவாறு அவற்றை வளர்த்துக் கொண்டனர். இதற்குத்

தீனிபோட்ட நிறுவனம் நூற்றுக்கு தொண்ணூறு வீதத்திற்கு மேல மீடியாதான். மீடியா என்பது கூரான கத்தியில நடக்கிற மாதிரிதான். அந்தக் கூரான கத்தியில நடக்கும் போது எவ்வளவு கூராக இருந்தாலும் அதில நடக்கிறதுக்கு ஒரு முறை இருக்கும் அதன்படி நடந்தால் கத்தி வெட்டாது. இல்லாவிட்டால் கிழிச்சுப்போடும். இப்ப அப்பிடித்தான் கிழிச்சுப் போட்டுது. ஏனெண்டால் ஏற்கனவே இவர்களுக்குள்ள இருந்த உணர்வுகள் எல்லாம் வந்து, கடந்த முப்பது வருடகாலத்திற்கு முன் இருந்த போராட்டங்கள் எல்லாம் வெடிச்சு, அதில நீ பெருசா, நான் பெருசா எனக் காட்ட வெளிக்கிட்டு, கடைசியா மக்களுடைய உயிர்ப்பலி போனதும் அரசியல்வாதிகள் தாங்கள் தாங்கள் நினைச்சதச் செய்யிறதுக்கும், அவையள்ட ஆக்கள அந்தந்த ஊடக நிறுவனங்களுக்குள்ள வைச்சிருந்ததால தாங்கள் நினைச்சதச் செய்யிறதுக்கும், வெளிப்படையாக சிந்திக்கிறவர்கள் பயந்து போனதற்கும் இதுதான் காரணம். வன்முறை சம்பந்தப்பட்ட நெறிமுறையை மீறக்கூடிய விடயங்கள் ஒளிபரப்புதல் குற்றமாகும். ஆனால் இப்போது எல்லாவற்றையும் ஒளிபரப்புகிறார்கள். நாங்கள் பயிற்சி பெற்றபோது, எமது ஆசிரியர்கள் கூறுவார்கள் நீங்கள் காட்சி ஊடகத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்தினால் நாட்டின் வன்முறைகளை தடுக்கலாம் என்று. இன்று தமிழ் சிங்கள வன்முறைகளுக்கு முக்கிய காரணம் இதுதான்.

ஒலிபரப்புத்துறை இன்று தனது தரத்தை இழந்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே...

இலங்கையில் இரண்டு விதமான ஒலிபரப்பு இருந்தது. தேசிய சேவை மற்றும் வர்த்தகசேவை. வர்த்தக சேவை தென்னிந்திய சினிமாவை வளர்த்தெடுப்பதில்தான் முழுக்க முழுக்கக் கவனமாக இருந்தது. சினிமாப் பாடல்களை ஒலிபரப்புவதற்கு ஒலிபரப்பாளர்களுக்கிடையில் கடுமையான போட்டித் தன்மை காணப்பட்டது. தமிழ் சினிமாப் பாடல்கள் வர்த்தக சேவையில் இடம்பெற்ற காலத்தில்தான் சிங்கள வர்த்தக சேவையிலயும் ஹிந்திப்பாடல்களை முழுக்க முழுக்க நம்பி ஒரு ஒலிபரப்பு போய்க்கொண்டிருந்தது. முதன் முதலில் இந்தப் போட்டித் தன்மையால்தான் தனியார் வானொலிகளும் தோற்றம் பெற்றன. நான் ஒலிபரப்பு உதவியாளராக இருக்கும் போதே சில நிகழ்ச்சிகளை தயாரிக்கத் தொடங்கினேன். நான் தயாரித்த நிகழ்ச்சிகளில் அரங்கேற்றம் எனும் நிகழ்ச்சியில் நான் தயாரிப்பாளர்க

ளுடன் பேசி, அதில் மெல்லிசைக் கலைஞர்களை தெரிவுசெய்ய வேண்டும் என்று ஒரு முறையை அறிமுகம் செய்தேன். அந்த நிகழ்ச்சி பிரபல்யமாக வந்தது. வர்த்தக நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளரான பிறகு குறுநாடகங்கள், தொடர்நாடகங்கள் போன்றன தயாரித்தோம். தற்போது உள்நாட்டு நிகழ்ச்சிகளை ஊக்குவிப்பதற்கான செயற்பாடுகள் மிகக் குறைந்தளவிலேயே உள்ளன. தென்னிந்தியத் திரைப்படப் பாடல்களைக் கொண்டு வானொலி நிலையம் ஒன்றை நடத்திவிடலாம் என்ற நிலைதான் காணப்படுகிறது.

நேரடி செய்தி ஒளிபரப்பு எத்தனையாம் ஆண்டுகளில் இலங்கை ரூபவாகினி ஊட்டுத்தாபனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது?

1981 ஆம் ஆண்டு நான் ரூபவாகினிக்குள் வந்தேன். அப்போது ஜேர்மனிக்கு புலமைபரிசிலில் நானும் ஒருவராக சென்றேன். அங்குதான் live news production பற்றி படித்தேன். live commentary and live telecast செய்வது பற்றி பயிற்சி பெற்றேன். அந்த காலகட்டத்தில் செய்திகள் முழுக்க பதிவு செய்த பின்னர்தான் ஒளிபரப்பப்படும். நான் அதன் பிறகு live news செய்தேன். நான் நினைக்கின்றேன் 1982 அல்லது 1983களின் பிறகுதான் நேரடி செய்தி ஒளிபரப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தொலைக்காட்சி என்பது பற்றி 79களில்தான் இலங்கையில் பேசப்பட்டது. அப்போது ஐ.ரி.என் இல் ரான் விக்ரமசிங்க என்பவர் இருந்தார். 1981 இல்தான் ஸ்ரீலங்கா ரெலிவிசன் உருவாக்கப்பட்டது. அதன் பிறகுதான் அது ரூபவாகினியாக பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. நான் சக்தி தொலைக்காட்சிக்குச் சென்ற போதும் அங்கு தமிழ் செய்தியை ஆரம்பித்தேன். நிறைய பேர் விமர்சனம் தெரிவித்தனர். பெரும்பான்மையினருக்கும் எனக்கும் செய்தித் தயாரிப்பில் முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன.

ரூபவாகினியின் செய்திப் பிரிவில் ஆரம்பகாலங்களில் அரசியல் அழுத்தங்கள் எவ்வாறிருந்தது?

செய்தி பற்றி சொல்லப் போனால், ஆரம்பத்தில் நான்தான் ரூபவாகினியில் செய்தித் தயாரிப்பாளர். ஒரு தடவை ரோயல் கல்லூரியில் ஜனாதிபதி தலைமையில் பரிசளிப்பு விழா ஒன்று நடந்தது. நாங்கள் தாமதமாகத்தான் அங்கு சென்றோம். அங்கே நாம் வரும்வரை நிகழ்ச்சியை நிப்பாட்டி வைத்திருந்தனர். அப்போதைய ஜனாதிபதி ஜே. ஆர் ஜெயவர்தனா முன்னிலையில் நான் போனதும் என்னைக் கூப்பிட்டார், சரளமாக பேசிப் பழகினார். அதன் பிறகு ஜனாதிபதி வரும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்று ஒரு கட்டளை வந்தது. அரசியல் அழுத்தம் ஆரம்ப காலத்தில் அங்கே இருக்கவில்லை. அப்போது எங்கள் கைகளில்தான் எல்லாம் இருந்தது. பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அரசின் அழுத்தங்கள் வர தொடங்கியது. அதற்கு காரணம் உள்நாட்டு யுத்தம். தற்பொழுது ஒவ்வொரு அரசியல் முக்கியத்தர்களுக்கும் உரியவர்கள் அங்கு இருக்கின்றனர். இப்போதுள்ள செய்தி வேறு விதமானது. நியமனங்களில், பதவி உயர்வு வழங்கும் போது ஊழல் இருப்பதால் செய்தியின் தரம் கேள்விக் குறியாக உள்ளது.

ரூபவாகினி தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் வளர்ச்சியில் உங்களின் பங்களிப்பு எவ்வாறிருந்தது?

தொலைக்காட்சி எனும் போது உள்நாட்டு நிகழ்ச்சிகளை விருத்தியடைய செய்வதே எங்களது நோக்கம். அத்துடன் கலைஞர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். 'உதய கீதம்' அத்துடன் நாடகங்களுக்கு கதை எழுதுதல் அப்படியாக நிறைய விடயங்கள் செய்தோம். அதன் பிறகு நான் சொந்தமாக ஒரு நிகழ்ச்சி தயாரித்தேன். 'ஒளித்தென்றல்', அதில் கிட்டத்தட்ட 55 கலைஞர்

களை அறிமுகப்படுத்தி இருந்தேன். அனைவரும் பெரிய பாடகர்கள். தாமாகவே வந்து கேட்டு பாடினார்கள். நான் வேலை செய்தது செய்திப்பிரிவில். ஆனால் என்னுடைய பங்களிப்பு நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் இருந்தது.

சமூகத்திற்கு சேவை செய்யவேண்டும் என்பதன் பின்னணியில் அவர்களை உயர்த்த பலர் நினைத்தனர். தொலைக்காட்சி என்ற பெயரில் தங்களுடைய வருமானத்தையும் பிரபலத்தையும் தேடிக்கொள்ள என்ன வழிகள் உண்டோ அந்த வழிகளில் எல்லாம் சென்றனர். நான் செய்தியாளராக இருந்தது என் ஆர்வத்தின் காரணமாக. அவர்கள் வெளி ஆட்களையும் விட மாட்டார்கள், தங்களுக்கும் செய்யமாட்டார்கள். இதனால் உள்நாட்டு நிகழ்ச்சிகளின் தரத்தை நீண்ட தூரம் கொண்டுசெல்ல முடியவில்லை. இவர்களுடன் கடமையாற்றியவர்களுக்கும் பொது நோக்கு இருக்கவில்லை.

ரூபவாகினியில் இன்றைய தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் போக்கு எவ்வாறிருக்கிறது?

இன்றைய தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கு இருக்கும் பிரச்சினை என்னவென்றால் தமிழ் பிரிவுகளுக்குரிய அங்கீகாரம் இப்போது அங்கு இல்லை. தமிழ் மொழி பேசுபவர்களின் மேல் பெரும்பான்மை மொழி பேசுபவர்களுக்கு ஒரு நன்மதிப்பு இருந்தது. அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் இடையே ஒரு நல்லுறவு இருந்தது. அத்துடன் எங்களது கருத்துக்களை அவர்களுடன் வெளிப்படையாக பேசுவோம். இப்போது அதெல்லாம் குறைந்து விட்டது. தொழிற் சங்கங்களுடன் சேர்ந்து பதவிகளை பெற்றுக்கொண்டவர்கள் உள்நாட்டு நிகழ்ச்சி தயாரிப்பை மொத்தமாக விட்டுவிட்டார்கள். ரூபவாகினி பற்றி சொல்லும் போது பெரும்பான்மை மொழியை சேர்ந்த ஒருவரே தமிழ் நிகழ்ச்சி பிரிவிற்கு தலைவராக இருக்கின்றார். அவருக்கு தமிழ் தெரியாது. இவர் என்னுடைய நண்பரும் ஆவார். அவர்களின் கருத்து என்னவென்றால், இந்தியாவில் ஒலிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சிகளை மீள் ஒலிபரப்ப தமிழர் ஒருவர் அவசியமில்லை. இப்படியான நிலைக்கு தமிழ்ப்பிரிவு வந்துவிட்டது.

நான் 35 வது ஆண்டு நிறைவு விழாவிற்கு சென்ற பொழுது கேட்டார்கள் உங்களது விசுவல்ஸ் எங்கே என்று? என்னுடைய படைப்புக்கள் நிறைய இருந்தது. அவற்றில் ஒன்று கூட இப்போது அங்கே இல்லை. தரமானதோ இல்லையோ நமது ஆரம்ப நிகழ்ச்சிகள் அங்கே இருக்க வேண்டும். திறமை இருந்ததோ இல்லையோ அதெல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை. பதவிக்கான போட்டி இருக்கக் கூடாது. நிகழ்ச்சி தயாரிப்பில்தான் போட்டி இருக்க வேண்டும். இப்போது ஒரு நிகழ்ச்சி தயாரித்து மக்கள் மத்தியில் விழிப்பணர்வை ஏற்படுத்துவது இல்லை. தற்போதைய நிலைமை பெரும்பான்மை ஊழியர்களின் மத்தியில் தமிழை நிலைநாட்ட வேண்டும். இன்னும் சில நாட்களில் தமிழருக்கு வேலை செய்யும் வாய்ப்பே கிடைக்காதுபோகும்.

இன்றைய இலத்திரனியல் ஊடகங்களின் வளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிடமுடியுமா?

தனியார் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் அதிகரித்துவிட்டன. அனேகமாக இணையத்தில் இயங்கும் வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பன அதிகரித்துவிட்டன. இவ் ஊடகங்களும் மக்களின் நன்மை கருதி இல்லை. அவற்றில் பெரும்பாலானவை ஊடக சுதந்திரம் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. தென்னிந்திய சினிமாவை வளர்ப்பனவாகவே பெரும்பாலான தமிழ் ஊடகங்கள் காணப்படுகின்றன.

நந்த மரத்தை எங்கு வைப்பது
பூச்செடிகளை
எப்படி பதியமிடுவது
அணில்களோடு கொய்யாவை
எப்படி ருசிப்பது
கன்றுக்குட்டியை எதன் நிழலில் கட்டுவது
ஐஸ்பாய் விளையாடுகையில்
ஓசரமான எந்த பரணில் ஏறி ஒளிவது
என்றுமட்டுமே குழப்பம் இருந்தது.

கேட்கும் எந்த ஆதாரத்திலும்
வீட்டுமுகவரி எழுதுவதில்
எந்த பிழையோ
சிக்கலோ இருந்ததில்லை.

சொந்த வீடா?
வாடகையா?
இதில் முதலாவதை டீக் செய்கையில்
எனக்கும் கொஞ்சம்
திமிர் இருந்திருக்கிறது..
நான் பெண் என்பதை மறந்து.

விரும்பிய திருமணம் முடிந்ததிலிருந்து
என் இஷ்டப்படி
என் ரசனைக்குத் தக
என் வசதிக்கு போதுமான அளவில்
இருக்க வீடு தேடுகிறேன்.
வாடகைக்கு
வீடு தேடுகிறேன்.
அப்போதுதான் தெரிந்தது
அகதிகளின் வலி என்னவென்று.

எப்படியோ வாழ்க்கை ஓடிவிட்டது.
எது எப்படி இருந்தாலும்
இருக்க இடம் வேண்டி
வாடகைக்கு வீடு தேடுகிறேன்.

வீடு பற்றிய கவலை

கணவனை இழந்திருந்தால் கூட
பரவாயில்லை.
நான் அம்மா ஆன பிறகும்
கூட தாலியும்
அதை கட்டியவனும் இல்லை என்றால்
கண்டிப்பாய் வீடு கிடையாது .

நானும் என் பிள்ளையும்
எப்படி வாழ்வது?

வேண்டாமென
விட்டுப்போன கணவனுக்கு
இந்த தொல்லை இல்லை.

ஏன்னா கூட குழந்தை இல்லை
திருமணம் ஆனதற்கு
எந்த ஆதாரமும் அவசியம் இல்லை.

வாடகை கொடுக்க வேலையும்
தன் வயதான அம்மாவும்
கூட இருந்தால் போதும்.
வீடு கிடைத்துவிடும்.

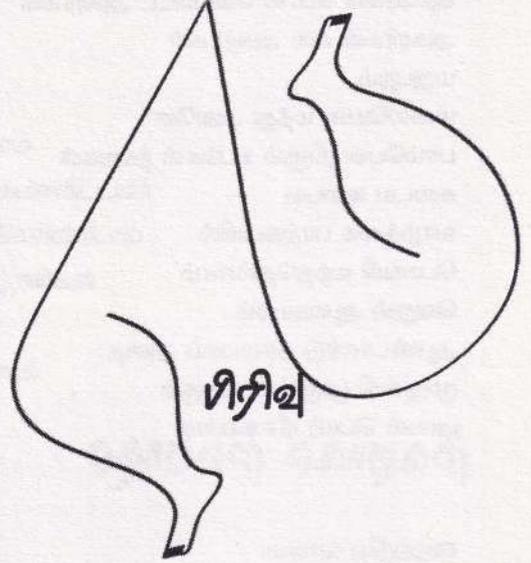
கவிஞர் இளம்பிறை கவிதைகள்

திசை

நையப்புடைத்து
கொன்றெறிந்தாலும்
காற்றைக் குடித்து
மெல்ல உயிர்த்து
கள்ளத்தனமாய் ஊர்ந்து வந்து
உள்ளம் தீண்டும்
பொல்லா அரவம்.
சூரிய நகங்களால்
இதயம் கீறி
குருதி குடிக்கும்
கொடிய பறவை.
அறுக்கமுடியா தொப்புள்கொடி
மடங்கின் மடங்காய்
பெருகும் பித்து
பேரலை சிக்கிய
உயிரின் தவிப்பு.
மௌனச் சுவரில்
மோதி மோதி
மனவலி பெருகும்
துன்பம் தவிர
வருத்தம் என்று
ஏதுமில்லை
ஞாபகங்கள் தான்
ஓய்வதேயில்லை.

வித்துமொழி

பேரிடர்கால
நிர்மூலங்களுக்குப் பின்பான
மௌனப் புலம்பல்களின்
பித்துமனப் பேச்சை
எரித்து விடுகிறேன்
ரகசியமாக,
ஓலமிடும்
சவுக்குத்தோப்பாகவும்
அரவமற்ற
ஓத்தையடிப் பாதையாகவும்
எட்டாத
உச்சிக்கிளை அசைவாகவும்
மந்தையைப் பிரிந்த
தவி தவிப்பாகவும்
புறக்கணிப்புகளைப் பொருட்படுத்தாது
எப்போதும் என்னிடம்
பேசிக்கொண்டேயிருக்கும்
நிசப்தமற்ற
மனமொழியின்
நச்சரிப்புகளில் இருந்து
தப்பிக்கும் முயற்சிகளில் தோற்று
வீழ்ந்து கிடக்கிறேன்
அதன் அலறல்களிடையே.

அலகு கடுக்க
முள்குச்சிகள் சுமந்து சேர்த்து
கட்டியசூடு
முட்டைகள் விழாதிருக்க
மெத்தென்ற
நார்மெத்தைப் பின்னல் வேறு,
எதனையும்
அண்டவிடாமல்
பறந்தடிக்கும் வீரம்
பொரிக்க இருக்கும்
குஞ்சுகளுக்காக
தவித்துக் கொண்டிருக்கும்
பறவையின் தாய்மையை
பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்
மரக்கிளையில்,
உன்னை விடுதியில் சேர்த்துவிட்ட
இயலாமையின்
விம்மல்களுடன் மகனே.

ஔருபுறம்

தேவர்கள் போல் வேடமிட்ட அசுரர்கள்
அசுரர்கள் என அசுரர்கள்
மறுபுறம்
மலையென மத்து அவளே
பாம்பென நீளும் உங்கள் நாவுகள்
கடைய கடைய
வாழ்க்கை பாற்கடலில்
பொங்கி வந்ததெல்லாம்
வெறும் ஆலகாலம்
ஆண்டாண்டு காலமாய் அதை
முழுங்கி முழுங்கி நிற்கும்
அவள் பெயர் நீலகண்டி.

ஊழற்றிய வாளை
உறையிலிடுகிறேன்
நெஞ்சுக்கென
குறிபார்த்த அம்பை
அம்பராத்துணிப்புக்குத்திவிட்டேன்
தரையிலடித்தாயிற்று
போர்முழங்கிய சங்குகளையும்
முத்தங்களென
வெண்புறாக்கள் பறக்கவிட்டேன்
இடியென சிரித்து
வெற்றிவாகையுடன்
சிம்மாசனம் ஏறுகிறாய்
கவசமிட்டு காலாட்படையில்
நீ முன்நிறுத்திய
நம் பிள்ளைகளை
அருகிலிருத்தி
முட் கீர்டங்களை மீண்டுமணிந்து
உனதருகில் சிம்மாசனம்
அமர்கிறேன் நான்.

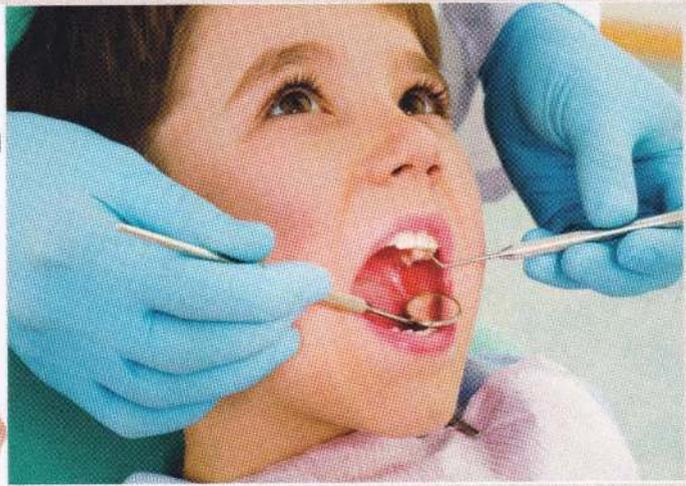
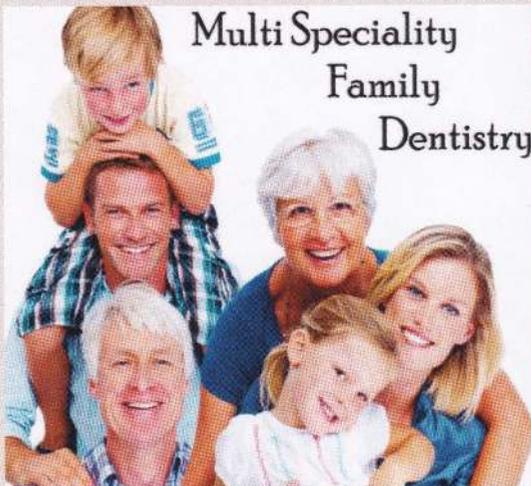
ஐான்ஸி

கார்ல்மாக்ஸ்

காலத் தீயில்
கருகிய தொழிலாளியின்
வேலை நேரத்தை
வரையறுத்தான்...
தொடங்கப்பட்டது அன்றே
தொழிலாளர் தினம்
கண்ணீரால் கனவுகள் கழுவி
காசுபணம் தேடியவனுக்கோர்
காலாறக் கிடைத்த
காற்றின் நிழல்
முதலாளித்துவத்தின்
முரண்பாட்டுக் கொள்கைக்குள்
மூச்சுவிடத் துடித்த
முத்துக்களை பட்டை தீட்டி
பரிசும் போட்ட நான்
உழைப்பவன் உணர்வுகளை
உயிர்ப்பூட்டிய இத்தினத்தில்
உள்ளங்கைகள் ஓய்வெடுத்தன
ஓராண்டில் துடைத்த
வியர்வைகளை
உளமார இரசித்தபடி...!

பாத்திமா ஷிம்மாறா

Dr. Krishnapragash Sittampalam Dental Surgeon

119B, Sea View Road
(Next to Rajah Bakery
Trincomalee.

0094 777803433
Pragash51@yahoo.co.uk

ஜெயபிரீத்தா

(மிரான்ஸ்)

தலைவர்

புவரசி அறக்கட்டளை

சர்வதேச அமைப்பு

தாரணி சிவகுமார்

(கனடா)

புவரசி அறக்கட்டளை

சர்வதேச அமைப்பு, உப தலைவர்

 Teach!
Human Rights

PROMOTE. ADVOCATE. SUPPORT

'All human beings

The Center for

The

தர்சினி ராகுலன்.

(மிறான்ஸ்)

புவரசி அறக்கட்டளை ச. அ.

ஒருங்கிணைப்பாளர்

சாறா கிறிஸ்ரினா
வர்ணன்

(கனடா)

புவரசி அறக்கட்டளை ச. அ.

உபஒருங்கிணைப்பாளர்

beings are born free and equal in dignity and rights'

For Human Rights Peace and Social Development

The Universal Declaration of

Human Rights Charter

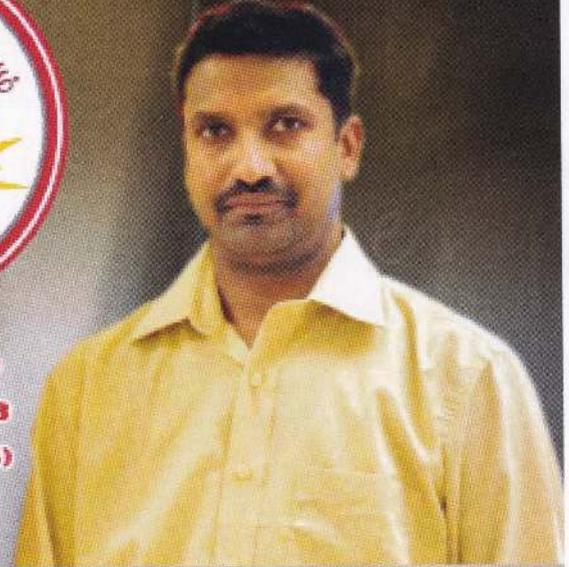
10 December 1948

CELEBRATE
HUMAN
RIGHTS

சுயம்பு கல்வி மையம்

திருவாரூர் மாவட்டம், திருவாரூர்

ஸ்தாபகர் - விசீங்கம் வீதான் | +18622359563
இணையாளர் - அ. உதயசுமார் | +94 767814638
ந.க. கோ. விசீங்கம் | +94774661954
வ.கட்சணாஹர்க்கி(ஸ்டன்)

“சுயம்பு கல்வி மையம்” ஒவ்வொரு குழந்தையின் கல்வியை இலக்காகக் கொண்டு பிரத்தியேகமாக உருவாக்கப்பட்ட சமூக அமைப்பு. சிறந்த கல்வியே எதிர்கால சந்ததியினரை நற்பிரஜையாக உருவாக்கும்.

Mallikai V.Shri,
583N 5th Street, APT-2RR
Newyork NJ 07107-USA
suyampu15@gmail.com

நாங்கள் பட்டினி கிடந்ததை எழுதினோம்
பரிதாபப்பட்டு அவர்கள் ஐயோ பாவம் என்றனர்
நாம் கொல்லப்படுகிறோம் எனக் கதறினோம்
கொலை குற்றம்தான் என அறிக்கையிட்டனர்

ஈழவாணி

எமை அழிக்கப்படுவதைப் பற்றிப் பறையிட்டோம்
ஓரினம் அழிந்து போவது அவலம்தான் எனக் கூச்சலிட்டனர்
சீரழிக்கப்பட்டதை வாக்குமூலங்களாய் ஒப்புக்கொண்டோம்
சீரழிந்த சிதிலங்களைப் படம் பிடித்துச் சிலாகித்தார்கள்

வண்புணர்ந்து வெடிகளால் சிதைத்ததை வாதாடிக்
கொலையுண்டதைக் கூறினோம்
வண்புணர்வுக்குப் பதிலாய்
குறிகளைக் கத்தரிக்கும் கோஷங்களையும்
பதாகைகளையும் வெளியிட்டார்கள்

ஓதாப்புள் ஓகாடிகுள்

இனி இழப்பதற்கு எதுவுமே இல்லை
ஓரினம் இறந்து கொண்டிருப்பதாய்
முனகல்களிலும் முழக்கமிட்டபோது

உங்களுக்காகப் போராட நாங்கள் இருப்போம்
இறுதிவரை என முழங்கி
கைதட்டல்களை வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

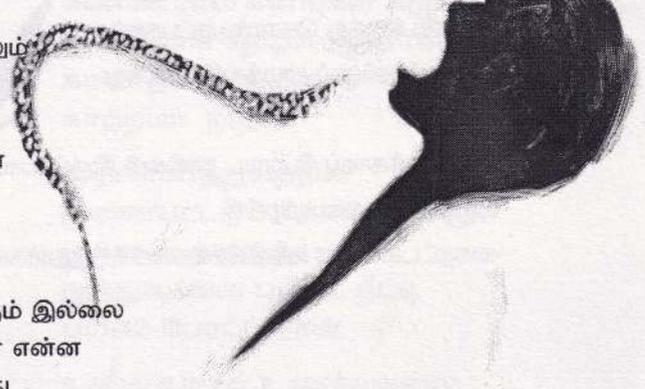
இதிகாசங்களின் ஒரு மரம்
 அதில் ஒரு பறவை
 பாடியதோ கற்பகாலம்
 மலை முகடுகள் எங்கும் தைத்த அம்புகள்
 அதில் பெருகிய சுனைகள்
 ஊறித் திளைத்த நதியோடும் வாசல்களில்
 கதைபெருகி கண்ணீரும் காவியமும் பல்கி
 பெண் என்றும் ஆண் என்றும்
 காதல் நிறைந்த மதி உலா வருகிறது
 இரவு பகல் நாழிகைகள்
 இதிகாசத்தின் இருவரிப் பாடலொன்றில்
 என் கதை கிளைக் கதை
 அக்கினியில் பறவைகள் பாட
 அதிலொரு சாதகப்புள் சொல்கிறது
 உன்கதையில் ஏழாவது பிறவி எனக்கு
 உன் அம்பு முனைக்குத் தப்பி
 பெளர்ணமியில் வந்துன் தோளில் அமர்வேன்
 இதிகாசத்தின் அடுத்த வரியை கற்பங்கள் கூடி வர
 நீ எழுதத் துவங்குவாய்.

கற்பு படிவங்கள்

ஆதியன் பாடல்

நிகமும் யாவும் கச்சிதமாய் இருக்கின்றன
 சில நேரம் சூரியனை மேகங்கள் மறைத்தாலும்
 காற்றடிக்க காலங்களில் உதிராத பிஞ்சுப்பலா
 முழுதாய் கனிந்து நிற்கிறது
 கரைமீறி ஓடினாலும் சிறு அயிரைகளுக்கென
 நதி சிறுத்து நகர்கிறது
 வளர்ந்துவிடும் வீட்டு நாய்கள்
 குலைக்காதிருக்கப் பழகிவிடுகின்றன
 கடலில் மழைபெய்வதை வீண் என்பார் யாரும் இல்லை
 பாலையில் செய்தால் மட்டும் பலன் உண்டா என்ன
 நித்ய கடமை அதன் வழியில் பாடிப்போகிறது
 கச்சிதமான முழு வளர்ச்சிதான் பூமியென்றான பின்
 பலவற்றுக்கும் நெடுங்காலங்கள் பிடிக்கின்றது
 சிலவற்றைச் சுலபமாக ஞானம் முடித்துக்கொள்கிறது
 ஆதியின் ஒரு பாடலுக்கு
 இன்னும் அர்த்தம் கூடவில்லை அதை
 நானும் இன்னும் பாடவில்லை...

கவிஞர் பா. தேவேந்திர யுபதி கவிதைகள்

வரலாற்றின் இரு கரைகளிலும்
 தேங்கி விடாமல் பயணிக்கும் இப்படகு
 நாணற் புதர்களுக்கு அருகே
 சற்று ஓய்வெடுத்துக் கொள்கிறது
 பெரும் பள்ளத்தாக்கில் குறுகிய வளைவுகள்
 நீண்ட சமவெளியில் பாய்ந்து தப்பிக்கும்
 அதன் நோக்கம்
 ஒரு நன்னீர்ச்செய்தியை அல்லது
 கானகத்தின் ருசியை கடலுக்குப் புகட்டுவதாய்

தீர்ன் வழுடே தீர்வக்

இருக்கலாம்
 நிலங்களில் உருவாகி நீரின் வழியே
 திரியும் இப்படகு தன் துடுப்புகளை
 அமைதியாக்கிக் கொள்வது
 மாலைச் சூரிய ஒளியுடன் தான் தோன்ற வேண்டிய
 ஒரு ஓவியக் காட்சிக்குத்தான்
 பிறகு
 தன் மாலுமியும் அற்று அது கடல் சேரும் காலை
 வரலாறு அதன் மீதான தனது பெறுமதியை
 தன் குறைந்தபட்ச திருப்தியை
 ஒப்புக்கொண்டுதான் விடுகிறது.

காலவரிசையில் மூழ்கித் திரியலாம்
 ஒரு புல் தன்னை நெடுமரமென வளர்த்தி
 நிழல் தரலாம்
 ஆயினும் இருள் காட்டி
 முன்னகரும் ஒவ்வொரு உருவும்
 அதன் நிழலன்றி வேறில்லை
 கனாக்களின் வெளியில்
 எதுவும் உண்மையில்லை
 விழித்திருப்பவனின் புலம்பல்
 உறக்கத்திலிருப்பவன் ஒருபோதும் உணரவியலாதது
 பறவையின் எச்சமென கிடக்கிறது நினைவுகள்.

கானாக்களின் வெளியில்

சமூக மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகளை எடுத்துரைக்கும்

கு.நா.கவின்/முருகுவினின் சுவரெழுத்து

-பேரா. ச. செல்வகுமாரன்
mugadu.kumaran@gmail.com

யாப்பின் "பா" வகைகளை அடியொற்றி எழுதப்பட்டு வந்த தமிழ்க்கவிதைகள் பாரதிக்குப்பின் வசனக்கவிதை என்றும், புதுக்கவிதை என்றும் ஒருவித உரைநடைச் சாயலில் வெளிவரத் துவங்கின. இக்கவிதைகள் புதிய பாடுபொருட்களில் சமூக அவலங்களை எடுத்துரைப்பினும் தனது கவிதைத் தன்மையினை இழந்து விட்டன என்றே சொல்லவேண்டும். "தடி எடுத்தவன் எல்லாம் தண்டல்காரன்" எனும் பழமொழிக்கிணங்க இன்று நாம் எல்லோரும் கவிஞர்களாகி விட்டோம். ஆம் கவிதைக்கான அழகியலற்ற உரைநடைக் கவிதையின் கவிஞர்களாகி விட்டோம். காலம் மரபுக் கவிதைகள் / கவிதையினை மறுத்து இன்னொரு தளத்தில் வேகமாக ஓடத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆனால் கவிஞர் கு.நா.கவின்/முருகுவினும் மாறவில்லை. தமிழ்க்கவிதையின் தடம்மாறாமல் நின்றுதமது கவிதைகளை ஆசிரிய விருத்தப்பாவினால் யாத்துத் தந்துள்ளார். இயல்பாகவே மிக எளிய இசை வடிவத்தோடு எளிய மக்களையும் கவிதையை வாசிக்கத்தூண்டும் ஒரு வடிவமாகும் இது. இன்னும் சொல்லப் போனால் மொழியின் அழகியல் தன்மையினையும் இவரது கவிதைகள் நிரம்பக் கொண்டுள்ளன.

"சொற்களிலும் சொற்றொடர்களிலும் மேலும் சற்று விரிவான பகர்வுகளிலும் செய்யப்படுகின்ற அல்லது நிகழ்கின்ற வித்தியாசப் படுத்தல்கள் மொழியை அழகுறுத்திக் கலையாக ஆக்கி விடுகின்றன. உவமம், உருவகம், எச்சம், குறிப்பு, உள்ளுறை, இறைச்சி முதலியவை மொழியின் இயல்பு வழக்குகளைக் கலையியல் வழக்குகளாக மாற்றுவவை. இலக்கியம் என்ற மொழிசார் கலை, மொழியின் பிரத்தியேகப் பண்புகளை இயன்ற மட்டும் தனக்குரியதாக்கிக் கொள்கின்றது. இலக்கியத்திற்கு இது ஒரு விசேடத் தன்மையைத் தந்து விடுகிறது. இத்தகைய தன்மைதான் கவிதைத்தன்மை அல்லது இலக்கியத்தன்மை (Poeticalness / Literariness) என்று பேசப்படுகிறது. இதனால் மொழிசார்ந்த பொருள், மொழிசார்ந்த கலையாகி விடுகின்றது" (தமிழ் அழகியல், பக் - 25, 26) என்று தி.சு. நடராசன் சொல்வது போல ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் கவின்/முருகுவினின் கவிதைகள் அழகியல் நிரம்பியவையாக மாற்றம் பெறுகின்றமை முக்கியமானதாகும். எல்லாப் படைப்புகளும் அழகியல் ரீதியில் முழுமை பெறுவதில்லை என்பதும் இங்கு கவனத்திற்குரியது.

தனது முதல் கவிதையிலேயே அம்மா, அப்பா, ஆசானை எப்படி மறப்பேன் என கேள்வி எழுப்பும் கவின்/முருகு அவர்களை மறக்கப்படக் கூடியவர்கள் அல்ல என்பதை சுட்டுவதோடு, அவர் மறக்க வில்லை என்பதும் நாமும் இவர்களை மறக்கக் கூடாது என்ற அறிவுறுத்தலையும் தருகின்றன. ஆக கவிதைகள் முழுமையும் கலைத்துவத்தை அழகியலை மீறி சீர்கெட்டுப்போகும் இன்றைய சமூகத் தேவையைப் புர்த்தி செய்யும் அரிய கருத்துக்களின் பெட்டகமாக விளங்குகின்றன. 'தந்தை சொல்லை மந்திரமாய் கொள்வேன் யானே' என்று தந்தைக்கு கட்டுப்படும் மகனின் கூற்றாகவும், 'அழுக்காடை நானுடுத்த மனந்தாளாதான்' என்னும் அம்மாவின் பாசத்தை யதார்த்தப்படுத்தும் ஒரு பிள்ளையின் குரலாகவும்,

"பொல்லாங்கும் அழுக்காறும் இல்லாக் கல்வி / புத்திடவே கற்பிக்கும் ஆசான்" (ப - 21)
என்பதோடு

"வல்லமையை நாட்டிடவே எழுதும் பாட்டில் / வந்தமர்ந்து சொல்தருவார் புணைய நற்பா" (ப - 21)
என ஆசானின், ஆசிரியரின் பெருமையை ஆற்றலை எடுத்துரைக்கும் நல் மாணவனின் சொல்லாகவும்

விளங்குகிறது சுவரெழுத்து. மேலும் அழியாத, அழியக் கூடாத கல்வெட்டெழுத்தாகவும், மக்கள் மனதில் பதிய வேண்டிய சுவரில் சித்திரப்படுத்தப்பட்ட விளம்பர எழுத்தாகவும் சுவரெழுத்து விளங்குகின்றது என்றால் மிகையல்ல.

நூலில் தமிழ் வணக்கம் துவங்கி தமிழுக்கென்றே சில கவிதைகளை படைத்தளித்துள்ளார். இவை கவிஞரின் தமிழ்ப்பற்றை, தமிழ் ஈடுபாட்டை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. மட்டுமல்லாது இறைத்துதியாய் சிவத்துதியை அமைத்திருப்பதும் அவர்தம் இறை நம்பிக்கையை அடையாளப்படுத்தும் இடமாய் அமைகின்றது. "தனித்தமிழ் வாழ்க" எனும் கவிதை தனித்தமிழின் தேவையை, தாய் மொழியின் முக்கியத்துவத்தை புலப்படுத்தும் முதன்மையான கவிதையாக உள்ளது.

"தனித்தமிழின் ஆட்சியிங்கு வேண்டும், எல்லாம் / தமிழென்ப தாகிடவே வேண்டும், இன்பம்!
இனித்தமிழ்த்தாய் பேசிடவே தமிழும் ஓங்கும் / இன்பமாகித் திளைத்திடவே இனிது காப்போம்!
தனியாட்சி செய்திடவே மொழியும் உண்டு / தமிழின்றி நமக்கென்று என்ன உண்டு!
கனியாகப் பகிர்ந்திடுவோம் அலைகள் தாண்டி / கருநமக்கே அடையாளம் தமிழே என்போம்!" (ப-72)

மேலும் இக்கவிதையின் தொடர்ச்சியாய் நம் தேசம் தமிழ் தேசம் மறக்க வேண்டாம் என்பதும், தமிழ் மட்டுமே நம் சொத்து அதனை இழக்க வேண்டாம் என்பதாகவும் வலியுறுத்திப் பேசுகின்றார். அத்தோடு "பைந்தமிழே", "தமிழைக் காப்போம்" போன்ற கவிதைகளின் வழி தமிழை உயரத்தில் ஏற்றிவிடும் ஏணியாகவும், உலகத்தின் ஒளி நல்கும் பொருளாகவும் பார்ப்பதும், தமிழை தாய் போல காத்திடவே உயிரும் ஈவோம். தமிழ் மணக்கும் சாம்பலாவோம் உயிரையேயீந்து என்று குறிப்பிடுவதும், கு.நா. கவின் முருகுவின் அடர்த்தியான தமிழ்ப்பற்றை உணர்த்தி நிற்கிறது. இதன் நீட்சியாகவே "தனி மாநிலம் தமிழ் மாநிலம்" கவிதையும் ஒலிப்பதைக் காண முடிகிறது.

"பேசிடவே தமிழென்ற மொழியின் பாலே / பெருமையுண்டாம் நாட்டிற்கும் தமிழ் நாடென்றால்
தேசியத்தில் தனித்து நிற்கத் தமிழ் நாடென்று / தீவிரமாய் தனி மாநிலமாகச் செய்ய
மாசில்லாத் தலைவர்கள் ஈந்த நாளாம் / மகிழ்கின்றோம் இந்நாளில் தமிழென்று

பேசிடவும் வாழ்ந்திடவும் தமிழேயென்போம் / பிரிவினைகள் இல்லாத நிலையில் நின்று" (ப - 90)
மட்டுமின்றி வணக்கம் தமிழே, இனிமைத் தமிழே, ஈடில்லாத் தமிழ் மொழி, தமிழுக்கு ஏற்றமுண்டு, தமிழே ஆளும், செந்தமிழால் வாழ்வு என்பதாய் பொருள்பட "தமிழே நம் ஆளுமை" என்பதாய் பதிவாகியுள்ள கவிதையும் தமிழ் மொழி - இனம் - நாடு என்ற நிலையில் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

"எந்தாயின் தமிழ்ப்பாலால் வாழும் நாங்கள் / ஈடில்லா எம்மொழியால் உலகாள்வோரும்" (ப - 56)

மேற்சட்டிய நிலையில் தமிழ், தமிழினின் மேம்பாட்டிற்காய் அரண் அமைக்கும் சுவரெழுத்து அத்தோடு நின்று விடவில்லை. மாறாகத் தமிழ்ச்சமூகம் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமு மாய் வளர்ச்சிகாண சாதி மத வேறுபாட்டைக் களையவும், அகிம்சையை, அறத்தை நிலை நிறுத்தவும், தீது கண்டால் ரொளத்திரம் கொள்ளவும், நாளைய பொழுதை நமது பொழுதாய் மாற்றவும் கவிதை வழி முயற்சிக்கின்றது.

கவிஞர் தமிழின் சிறப்பை கற்பிப்பது போலவே சாதியின் அவலங்களை எதிர்த்தும் அயராது குரல் கொடுக்கின்றார். தம் சுயசிந்தனையை சாதி எதிர்ப்புக்காய் முன்னெடுப்பதோடு, பாரதி போன்ற போராளிகளின் செயலினையும், சொல்லையும் தம் துணைக்கு அழைக்கின்றார். இனியொரு பிறவி வேண்டாம் எனும் கவிதையில்

“இழி குலத்தில் பிறப்பெடுக்கும் பிறவி வேண்டாம்/ இன்னல்கள் தேற்றிடும் சாதி வேண்டாம் அழிகின்ற உடல் தானே என்றும் ஈதாம் / அதிலென்ன சாதியென்றும் மதங்களென்றும் பழிசொல்லக் கீழ்சாதி மட்டுமென்ன / பரத்தையரை வன்புணர நீங்கள் யாரோ ஒழித்திடவே நினைக்கின்ற எண்ணம் உண்டேல் / உறித்தெறிய ஆணவமும் உடைகள் தானே” (ப-31) என்று சாதி ஒழிப்பு குறித்த கருத்தியலை முன்னெடுக்கின்றார்.

“தீமையை எரித்திடு” எனும் கவிதையில் தீயோர்களை நாட்டுக்குக் கிடைத்த சாபப் பொருளாகப் பார்ப்பதும், ஆயுதமில்லாத தேசம் காண அன்பு அடிப்படைத் தேவையாக இருப்பதையும் அதற்கு ஆலயங்கள் சென்று வழிபட்டால் போதுமென்பதும், அவரின் நம்பிக்கை, அனுபவங்கள் சார்ந்ததாக மிளிர்கிறது. மேலும் மரங்களின் சிறப்பை பேசும் கவிதை, சமூகத்தின் அவலங்களை எடுத்துரைக்கும் “முற்றுப்புள்ளி” உள்ளிட்ட பல கவிதைகள் கவிஞரின் சமூக ஈடுபாட்டை கவிதை வழி மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

இன்றைய நவீன வாழ்வில் மனிதனின் வாழிடம், வாழ்க்கை முறை, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, நம்பிக்கை, சடங்கு என எல்லாமே மாறிப் போயுள்ளன. குறிப்பாக மக்கள் இன்று பெரிய அளவில் பணத்தின் மீது ஆசை கொண்டவர்களாக புதிய நுகர்வுப் பொருட்களின் மீது ஆசை உள்ளவர்களாக விளங்குகின்றனர். உண்மையான மனமகிழ்வை விட்டு போலிகளை நாடிச் சென்று தம் வாழ்வை தொலைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றனர். அதனை பதிவு செய்யும் கவிதை,

“யாரிடந்தான் தேடுவதோ நேர்மை தன்னை / யாரைத்தான் நம்புவதோ ஞாலந்தன்னில் ” என்பதும்

“நீதி சொல்லும் நிலையுமற்றுப் போனாரிங்கே / நியாயங்கள் சவக்கிடங்குகள் பிணமாய்த் தூங்க” “வன்புணர்வு களவு கொலை கொள்ளை யென்றே / வகையற்றுப் போகின்றார் மனிதரிங்கே” (ப -54)

என்பதாகக் கூறி மனம் வருந்துகின்றார். மேலும் நிலமழித்து நிலம் விற்று மனைகள் கட்டி நேர்த்தியான மாளிகைகள் வானுயரக்கட்டி கலங்களின்றி குவித்துவிட்ட நெல் மணிகளின்றி உழவுத் தொழில் அழிந்து போகும் அவலத்தை புலப்படுத்துகின்றார்.

ஆக மேற்கூட்டியவாறு மனிதம் அவலமாகிப் போயுள்ளதை பேசும் சூழலில் விதைக்க மறந்த மனித நேயம் என்றே ஒரு கவிதையில் என் தேசம் எங்கே போகிறது என கேள்வி கேட்கும் அவர் இழிநிலை நோக்கி போகத்தான் மனிதம் போல என தனக்குத் தாமே பதிவை இயலாமையாகத் தருகின்றார். கல்வி சந்தையாக்கப்பட்டு திருட்டுக் கொள்ளைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதை உணர்த்துகின்றார். மேலும் சாதி மதம் குறித்து விவாதிக்கின்ற போது இனி உதிக்கும் சூரியனும் மதங்கள் சாதி பார்த்துத் தான் தோன்றும் போல என ஐயறுகின்றார். இறுதியாக அடுக்கடுக்காக மனித அவலங்களை வரிசைப் படுத்தும் கவி இறுதியாக மானமற்றுக் கேவலமாய் உலகில் வாழ மக்களாகிப் போனவர்கள்தான் இன்றைய மக்கள் என்பதாக உரைப்பது காலரீதியில் குறிப்பிடத்தக்க பதிவாகும்.

வள்ளுவரின் அறத்துப்பாலை போதிக்கையில் கொன்றார்க்கும் உய்வில்லை செய்த நன்றி கோமகற்கும் அதுவேயாகும் மாற்றம் இல்லை என்பதும், அகிம்சையை கற்பிக்கையில்

“வாய்மையது வீழ்வதில்லை என்றும் எங்கும் / வந்தனையும் செய்வார்கள் யாரோ நம்மில் மாய்ந்திடிலும் மறவாமல் காக்க வேண்டும்/மனிதருக்குள் அகிம்சை என்றும் உயிராய் மேவும்”(ப-69) என்றும், மேலும் வாழ்வில் நம்பிக்கை பயக்கும் விதமாகவும், சிந்தனையோடு வழங்கியிருப்பதையும் பார்க்கமுடிகிறது.

“எட்டிவிடும் தூரம்தான் வானம் என்றால் / இனியென்ன மிச்சங்கள் இருக்குதிங்கே!

இட்டுவிடு உச்சத்தில் கனவை வான / எல்லைக்கே அப்பாலும் இல்லை உலகு
தொட்டுவிடு நினைவாகும் கனவை உன்னுள் / தொடர்டும் செயலாக்கம் வெல்லும் நினைவு" (ப -82)

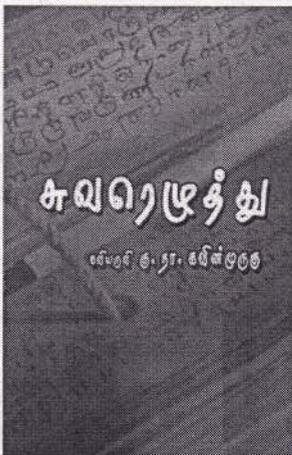
தொகுப்பின் இறுதியாக "அவளென்பா" எனும் அருமையான ஒரு சிறுகாதல் காவியத்தையும் தந்துள்ளார். பாரதிபோல், பாரதிதாசன் போல் அதில் பயின்று வரும் மொழியின் அழகோ அழகு. தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபுக்குள் நின்று அவர் கவிதையில் கொண்டு சேர்க்கும் சொற்கள் மிக இனிமை. ஒரு ஆண் காதலில் ஒரு பெண்ணிடம் தோற்றுப் போகும் இடத்தைச் சுட்டும் வரிகள் வாசிக்கின்ற போது ஒரு ஆண்மகனை திரும்பிப் பார்த்து அசை போட வைக்கின்ற இடமாகிறது.

"விழி தொடுக்கும் அம்புகளே போர்வாள் என்றால் / வீழ்ந்திடுவேன் உன் மடியில் தோற்ற பின்னே
மொழி தொடுத்தே இனிதாக்கி செப்பியாங்கு / மோசத்தை விளைத்திட்ட விந்தை யாது
பழித்தாலும் என் செய்வேன் பருவச் சீற்றம் / பந்தியிட்டு முன்வருதே காதல் சொல்ல
அழித்தாலும் அழியாது எழுதி வைத்த / அன்பிற்கினிய காதல் என்று மென்னுள்" (ப - 93)

தொடர்ந்து "வாடையிலே வீசுதுங்க குளிர்ந்த காற்று வசமாக வந்து சேர்ந்தா மாமன் பொண்ணு.
சாடையிலே பேசறாளே சமஞ்சபொண்ணு. கொசுவத்த இடுப்போடு செருகிவச்சா. ஓடையிலே தப்பி
வந்த மீன் போல ஓசையற்று துள்ளுறேனே என்ன செய்ய?" என காதல் தன்னை ஆட்கொண்டுள்ள
இயல்பை விவரிக்கின்றார். மட்டுமின்றி காதலின் அன்பையும், அதற்கு எழும் எதிர்ப்பையும் பதிவு
செய்யும் அவர் "உரிய நேரத்தில் ஓலை வைச்சி ஊருக்கு சொல்லிவிடுவேன் பரிசம் போட" என்கிறார்.

"யாருக்குச் சொல்வாயோ கனிந்த அன்பை / யார் யாரும் சுடுவாரே தீஞ்சொல் கொண்டு
போருக்கு எழுவாரே கொன்று வீழ்த்த / புலுக்கும் வேரறுக்க அஞ்சிடாரே
தேருக்கு வடங்கட்டி இழுக்க யாரோ / தேவதைக்கே அததை மகன் நானே தானே
ஊருக்குச் சொல்லி விட நேரம் வந்தா / ஓலை வச்சி சொல்லி விடுவேன் பரிசம் போட" (ப -94)

இவ்வாறாக பல்வேறு வர்ணனைகளோடு தொடரும் காவியத்தில் இறுதியாக "இடைவளைய சொங்கமம்
எய்த அம்பாய் இன்மனத்தில் இன்னல்கள் தந்த பெண்ணாய் குடை விரிந்த வானமென மழையாய்
பெய்து குணவதியாய் பூத்தாளே மனதில் நின்று" என்பதாய் நிறைவடையச் செய்கிறார்.

**சுவரெழுத்து, புவரசி பதிப்பகம்
ஆசிரியர்-கு.நா. கவன்முருகு
விலை ரூ. 200**

புவரசி சிறுக்கட்டளை வழங்கும் எஸ்.பி.பி விருதுகள்
2019ஆம் ஆண்டிற்கான சிறிவிப்பு

2019ஆம் ஆண்டிற்கான எஸ். பி.பி விருதுகளுக்கான சிறுவிருதுகள், நூல்கள், சிற்ப
நூல்கள் கோரியிருப்பவர்கள் 2016ம் ஆண்டிற்குப் பின் வெளியாகியவையாக
சிறுக்கட்டளை, சித்தூர் சிறுவிருது நூல்களாக சிறுவிருதுகளை வேண்டும்.
கிடைக்க வேண்டிய சிறுவிருது நூல் எண் 20, 2019.
தலை சிறுவிருதுகளைப் புகவரி.

புவரசி சிறுக்கட்டளை
2, இரண்டாம் தளம், 1 வது குறுக்குத்தெரு, புன்பா காலனி
எலிக்கிராமம், சென்னை- 600 093. தமிழ்நாடு
0091 8608771967, 0091 9600131346,
04448604455

“சூஜி...” கணவனின் கடுங்குரலில் திடுக்கிட்டு முழித்தாள். ஆறுமாதக் கர்ப்பினியான அவள், “சூஜி...”

என்ற அவள் கணவனின் பொறுமையிழந்த அழைப்பில் “வாறனப்பா...” என்றபடி வயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு மெல்ல வாசலுக்கு வந்தாள்.

முற்றத்தில் கதிரையில் இருந்த அவள் கணவன் ரகுவை பயத்துடன் பார்த்தபடி, “என்னப்பா சொல்லுங்க...” முறைத்துக் கொண்டே “உன்ர கொம்மா என்னடி நகையோட வருவாகளோ” அவன் குரலில் கோபத்தோடு நக்கலும் இழையோடியதைக் கவனியாதவளாய்,

“ஓம்... இண்டைக்குப் பின்னேரம் வந்திரும்” மெலிந்து வந்த அவள் குரலில் சில கணங்கள் பேசாதிருந்து விட்டு

“ம்..ம்.. நகை வந்தோடன வித்திற்று ரைக்கர் பெட்டிய வாங்கிரணும். தொழில் இருக்கக்க உழச்சாத்தான், பாப்பம் உன்ர கொம்மா என்ன கண்டிசனில் வாறாக எண்டு. சரி நீ போய்த் தேத்தண்ணியக் கொண்டு வா” என்றவன் சூஜி குசினிக்குள் போனதும்,

“சக்குமாடு... இவள என்ற தலையில் கட்டினது பத்தாது எண்டு தெரியாம நகைய வாங்கிற்று எந்தளவு அமசடக்கா திரியுது கிழவி, வரட்டும் நகையோட வந்தாச் சரி இல்லாட்டி...”

பல்லை நெறுமியபடி முணுமுணுத்தவன், படலை திறக்கின்ற சத்தம் கேட்டதும் தலையைத் திருப்பிப் பார்த்தான். தனது தமக்கையைக் கண்டதும்,

“நீற்றாக்கா வருது அவகளுக்கும் சேர்த்து தேத்தண்ணி கொண்டு வா”

என குரலை உயர்த்திச் சொன்னான். நீற்றா பாலை மர வேரில் குந்தியபடி “டேய் சின்னப்பயல், கேட்டியா சங்கதிய உன்னட மாமியார் நகையள வித்திற்றாகளாம்”

“என்னள்ள சொல்லுறா நீ”

“சத்தியமாத் தாண்டா, அவக இப்ப அஞ்ச மணி வசவில வருவாக தானே நகை வருதா எண்டு நீயே பாரு” என்றவன் தேத்தண்ணியை நீட்டியபடி நின்ற சூஜியை ஓரக் கண்ணால் பார்த்து விட்டு,

“சரியடா சின்னப்பயல் அத்தார் தங்கலுக்குப்

நானும் தாயென

-மரீனா

போய்த்து. இந்தச் சிவப்பி இன்னும் பட்டிக்கு வரல்ல. நான் போய்த் தான் சாயக்கணும்” என்று சட்டை மண்ணைத் தட்டி விட்டபடி போகும் நீற்றாவை முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டே “இதுகளுக்கு ஏதாவது சொல்லிக் குடும்பத்தைக் குலைக்காட்டி திண்ட சோறு செரிக்காது. என்ன நடக்கப் போகுதோ அங்காமத்து தாயே நீ தான் துணை” என மனதுள் வேண்டியபடி தேத்தண்ணிக் கோப்பையை நீட்டினாள். வாங்கிக் கொண்டே, “உன்ர கோத்த வந்தாப் பிறவு உனக்கு இருக்கடி” அடங்கிய ஆத்திரத்தோடு கடித்துத் துப்பிய அவன் வார்த்தைகள் நெஞ்சைக் கலக்க பார்வையை நிலத்தில் பதித்தவாறே குசினியை நோக்கிப் போனாள் சூஜி.

நிமிடத்துக்கு நிமிடம் ரகுவின் கோபம் அதிகரிக்க, பொறுமையிழந்தவளாய் படலையடியில் நின்று வீதியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் ரகு. பல் பத்து நிமிடங்கள் கழித்தே சந்திக்கு வந்தது. சூஜியின் தாய் மேரி முடக்கால் திரும்புவதைக் கண்டதும் திரும்பவும் வந்துகதிரையில் இருந்தான்.

வளவுக்குள் நுழைந்த மேரி மருமகனைப் பார்த்து மெல்லச் சிரித்து விட்டு குசினிக்குள் போனாள்.

“சூஜி என்னள்ள செய்யிறா? கொஞ்சம் தண்ணி தா குடிக்கிறக்கு” என்றவள் சூஜிக்கு அருகில் போய், “நகை எடுக்க காச கிடைக்கல்லப் புள்ள”

என மேரி மகளின் காதுக்குள் குசுகுசுக்க, பின்னாலேயே வந்த ரகு நகை இல்லை என்ற

ஆத்திரத்தில் சஜியை ஒரே இழுவையாக இழுத்துக் கன்னத்தில் அறைந்தான். தடுமாறி விழப்போன சஜியைப் பிடித்தபடி,

“ஜயோ அடிக்காதியமருமவன் புள்ளவயித்துக்காரி” என்ற மாமியாரை முறைத்தபடியே திரும்பவும் சஜியை இழுத்து மாறி மாறிக் கன்னத்தில் அறைந்து விட்டு, சுவரில் சாய்த்து அவளின் கழுத்தைப் பிடித்தான்.

“சனியனே பொய்யா சொல்லறாய், ஆத்தையும் மோளுமாய் சேந்து வித்திற்று ஆட்டமா ஆடுறியள்”

“இல்ல மருமவன் அவள விடுங்க. அடிக்காதிய நான் சொல்லறதக் கேளுங்க நகை பத்திரமாத் தான் இருக்கு, விக்கல்ல. ஒரு கிழமை மீட்டுக் கொண்டாறன் அவள அடிக்காதிய விடுங்க”

என்றபடி அவளின் காலைப் பிடித்த மாமியாரை கோபங் கொப்பளிக்கப் பார்த்தவன் காலை உதறி விட்டான். சுவரில் சாய்ந்தபடி இருமியவளின் அருகில் வந்த மேரி அவளின் கழுத்தைத் தடவியபடி, “நோவுதா புள்ள” என்றாள். தாயின் கையைத் தட்டி விட்டு கீழே இருந்து முகத்தை மூடிக்கொண்டு அழுத் தொடங்கினாள் சஜி.

“சீ.. தரித்திரம் நிப்பாட்டு உன்னட ஓலத்த. இப்பவே வெளிக்கிட்டுப் போயிரணும். நகையில் லாம நீயோ உன்னட ஆத்தையோ இஞ்ச வந்திய ளெண்டா வெட்டிப் போடுவன் வெட்டி...”

ஆத்திரத்தோடு உறுமியவன் கீழே இருந்தவளைக் காலால் எத்தி விட்டு வெளியில் சென்றான். தன் பிறந்த ஊரான குஞ்சக்குளத்தில் தன்னுடைய தாயும் சகோதரங்களும் இருந்ததாலும், ரகு அவர்களின் தூரத்து உறவாய் இருந்ததாலும் தான் ரகுவை சஜிக்கு கட்டி வைத்தாள். எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லாமல் சந்தோசமாய் இருந்த அவர்கள் வாழ்விற்குள் தன்னால் குழப்பம் வந்து விடுமோ எனப் பயந்தவள், அழுத மகளை அணைத்த படி “கதறாத... கதறாத.. புள்ள.. நகைய மீட்டிரலாம்.”

“அம்மா இப்ப இவரு சொன்னதக் கேட்டிய தானே, எப்பிட்யெண்டாலும் என்னட நகைய எடுத்து

தந்திருங்க. இல்லாட்டி எங்கயாவது குளங் குட்டையில விழுந்து தான் நாஞ் சாவணும்”

“என்ன புள்ள நீ இப்பிடிக் கதைக்கிறா, நீ சந்தோசமா இருக்கணும் எண்டு தானே நா இவ்வளவும் செஞ்சன். கதறாத எழும்பி சுறுக்கா வெளிக்கிட்டு போவம்”

அடுத்த பஸ்ஸிலேயே மன்னாருக்குப் போக வெளிக்கிட்ட தாயையும் மகளையும் கடைக் கண்ணால் பார்த்தபடி ரைக்றரை துடைத்துக் கொண்டிருந்தான் ரகு. அவனைத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல் போனாள் சஜி. கலங்கி வீங்கிய கண்களும் கன்றிப் போன கன்னங்களும் அவன் நெஞ்சைப் பிசைந்தது. தன் குழந்தையைச் சமந்து தள்ளாடி நடக்கும் மனைவியின் பின்னே சென்றவன் ஒருமுறை திரும்பிப் பார்ப்பாளா எனப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றான். அவளோ திரும்பாமலே பஸ்ஸில் ஏறி விட்டாள்.

மாமியாரின் களவாணிக் குணத்திற்கு பாடம் படிப் பிப்பதாய் நினைத்து அதிகமாய் மனைவியைத் தண்டித்து விட்டோமோ என வருந்தினாள். பெருமூச்சொன்றை விட்டபடி, ‘எப்பிட்யும் நாளைக்கு வந்திருவாள்’ என எண்ணியவாறே வீட்டிற்குள் சென்றாள்.

பஸ்ஸில் அவர்கள் இருவரைத் தவிர மேலும் மூன்று ஆண்கள் மட்டுமே இருந்தனர். மேரியைத் தெரிந்தவர்களாய் இருந்த போதும் எவரோடும் கதைக்க விரும்பாமல் மெலிதான சிரிப்பை மட்டும் உதிர்த்து விட்டு மகளோடு ஒட்டியவாறே அமைதியாக இருந்தாள். மன்னார் வந்தடைந்ததும் பஸ்ஸை விட்டு இறங்கிய சஜி, “அம்மா நா உங்களோட வரல்ல. பெரியம்மா வீட்ட நிக்கப் போறன். எனக்கு நடக்கிறதெல்லாம் உங்களால தான். என்ன செய்வியளோ எனக்குத் தெரியாது தலையை அடமானம் வைச்சாவது நகைய கொண்டு வந்திருங்க. நாளைக்கு நா குஞ்சக்குளம் நகையோடதான் போவணும், இப்ப நா பெரியம்மா வீட்ட போறன்”

என்றபடி தன் பதிலுக்குக் கூட காத்திராமல் தன்னுடனும் வராமல் தனியாகப் பெரிய தாய் வீட்டிற்கு நடந்து போகும் மகளை நெஞ்சுக்குள்

வேதனை அடைக்கப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள் மேரி.

பெரியதாய் வீட்டிற்கு வந்த சஜிக்கு ஏமாற்றமாய் இருந்தது. பெரியம்மாவின் மகள் தீபா தான் இருந்தாள். இவளைக் கண்டதும், “வாடி சஜி...இரு ஏன் இந்த இருட்டுக்குள்ள தனிய வந்தனி? சித்தி வரல்லயா?” “இல்லடி தீபா அது வீட்டுக்குப் போவது. எங்க பெரியம்மாவக் காணல்ல?”

“அம்மா மதியந்தான் பேசாலைக்குப் போச்சது. நாளைக்குத் தான் வரும். அப்பா சாப்பாடு வாங்க கடைக்குப் போயிருக்கு இப்ப வந்திரும் நீ உள்ள வா.”

சஜியைக் கூப்பிட்டவள் அவளின் முகத்தைப் பார்த்து திடுக்கிட்டவளாய், “என்னடி சஜி முகம் வீங்கியிருக்கு ரகு மச்சானுக்கு விசயம் தெரிஞ்சிற்றா? அடிச்சிற்றுதா?”

“ம்..ம்..” முனகினாள் சஜி.

“இந்தச் சித்தி லூசு தானே. ஏந்தான் இப்பிடிச் செய்யுதோ? தெரியாம நகைய வாங்கினதும் பத்தாம ஆராவது விப்பாங்களா? கோபம் வரத்தானே செய்யும்”

வீட்டு வாசற்படியில் இருக்கப் போனவள் எழும்பி தீபாவைத் தொட்டுத் திருப்பியபடி,

“என்னடி சொன்னாய் அம்மா நகைய வித்திற்றா?”

ஒரு கணம் ஒன்றும் விளங்காமல் சஜியைப் பார்த்த தீபா,

“ஓ.. சித்தி வித்திற்றுது உனக்குத் தெரியாதா?”

எதுவும் பேசாமல் சிலை போல் நின்றவளைத் தொட்டு உலுப்பி,

“யேய் சித்தி உன்னட்டச் சொல்லலயாடி?”

தலையில் கைவைத்தபடி வாசற்படியில் தொப் பென இருந்தவள்,

“இனி என்ன செய்யப் போறனோ?”

சட்டென்று நிமிர்ந்து,

“அம்மா நகைய வித்திற்று எண்டு உனக்கு என்னெண்டு தெரியும்?”

தான் சொன்னதை நம்பாமல் கேட்கிறாள் என தீபாவிற்குத் தோன்ற... “நில்லு வாறன்”

என்று விட்டு அறைக்குள் போய் வந்தவள் சஜியிடம் ஒரு பேப்பரை நீட்டினாள். கொடுத்துவிட்டு,

“இந்தா பார் சஜி, சித்தி நகைய மீட்டு அந்தக்

கடையிலேயே வித்திற்றதா அம்மாட்டச் சொல்லிச்சு. இதுதான் அந்த றிசீர். அதோட உன்னட சங்கிலியும் பதக்கமும் மாதிரியே இமிற்பேசன்ல செய்யனுமாம். கொஞ்ச நாளைக்கு சமாளிச்சிற்று பிறவு புதுசா வாங்கிக் கொடுக்கணும் எண்டும் சொல்லிச்சடி. ஆனா உனக்கு ஒண்டுமே தெரியா போல இருக்கு.”

ஒன்றும் பேசாமல் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டிருந்த சஜி, மெல்ல எழுந்து, “தண்ணி கொஞ்சம் தா தீபா”

தீபா கொடுத்த தண்ணீரை வாங்கிப் பருகியவள் கிளாலை அவளிடம் கொடுத்து விட்டு, விரலில் இருந்த மோதிரத்தைக் கழற்றி நீட்டினாள்.

“என்ன சஜி ஏன் மோதிரத்தை என்னட்டத் தாறாய்?”

“தீபா இதை வைச்சுக் கொண்டு எனக்கு ஜயாயிரம் ரூபா காசு தாறியா நான் பிறகு தாறன். எனக்கு அவசரமா வேணுமடி.”

“சரிநான் காசுதாறன். ஆனாமோதிரம் வேண்டாம் நீ போட்டிரு. இப்ப ஏன் இருட்டில போறாய்? விடியப் போவன்”

“இல்லையடி தீபா நான் அம்மாட்ட இதப்பத்திக் கதைக்கணும். பக்கத்தில்தானே வீடுபோயிருவன். நீ பெரியம்மாட்ட நான் வந்தத சொல்லு.”

“சரி கவனமாப் போயித்து வா”

தீபாவிடம் காசை வாங்கிக் கொண்டு வீதியில் இறங்கி நடந்தாள் சஜி.

தன் தாயை விட அதிக அன்பும் அக்கறையும் கொண்ட பெரியதாயிடம் சிறுவயது முதலே ஒட்டிக் கொண்ட சஜி, தன் அழகை, கோபம், கவலை களைக் கொட்டித் தீர்ப்பதும் அவரிடம்தான்.

பெரியம்மாவின் மடியில் படுத்து அழவேண்டும் போல குமைந்த மனதை அடக்கிக் கொண்டாள்.

நடந்து பழக்கப்பட்ட அந்த வீதியில் கால்கள் தானாய் இயங்க, குழந்தை யேசு சுருவத்தடியில்

நின்று வணங்கிவிட்டு தாழ்வுபாடு றோட்டில் ஏறி ஒருமுறை திரும்பிப் பார்த்தவள் பின் நடக்கத்

தொடங்கினாள். எதிரில் கதைத்துச் சிரித்தபடி சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்த பிள்ளைகளைப்

பார்த்ததும், கடந்த கால நினைவுகள் நெஞ்சை மோதிப் பிளக்க, அடிவயிற்றிலிருந்து கேவல்

ஒன்று மேலெழுந்து தொண்டையை இறுக்கியது. வரம்பு கட்டிய விழி நீரைச் சுண்டியெறிந்து விட்டு, நடந்தாள். ஆஸ்பத்திரிக்கு அருகில் வீதியோரமாய் லைற் கம்பத்தின் அருகே நின்று கொண்டிருந்த ஆட்டோவை நெருங்கினாள். லைற் வெளிச்சத்தில் றைவர் படுத்திருப்பது தெரிந்தது.

“அண்ணா”

எழுந்து நிமிர்ந்தவனிடம்

“பஸ் ஸ்ராண்டுக்குப் போவனும் அண்ணா”

“அம்பது ரூவா தங்கச்சி, கவனம் மெல்லவா ஏறுங்க”

மன்னார் பஸ் நிலையத்தில் பரபரப்புக் குறைந்து அங்கொன்றும் இங்கொன்றாமாய் சாப்பாட்டுக் கடைகள் திறந்திருந்தன. கொழும்புபஸ் வெளிக்கிட ஆயத்தமாகி நின்றிருந்தது. போய் ஏறிக் கொண்டாள் சுஜி. நடத்துனர் காட்டிய சீற்றில் இருந்து புத்தளத்துக்கு ரிக்கற்றை வாங்கியவள், கையில் இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருந்த நகை விற்ற றிசீற்றைக் கசக்கி யன்னலால் விசிறி எறிந்தாள்.

‘அம்மா ஏன் இப்பிடிச் செய்திச்சு? எனக்குக் கூட மறைச்சிற்றுதே. கலியாணம் கட்டி ரெண்டு மாசத்தில் அவருக்குத் தெரியாம நகையக் குடுத்த எனக்கு அடைவு மீட்டுத்தாறன் எண்டு பொய் சொல்லிற்றுதே. எவ்வளவு நம்பினன் அம்மாவ என்னய ஏமாத்திற்றுதே.’

எண்ணமிட்ட மனம் தணல்பட்ட புழுவாய்த் துடிக்க, சீற்றில் தலையைச் சாய்த்துக் கண்ணை மூடினாள். மனதில் சைக்கிளில் போன அந்தப் பிள்ளைகளின் நினைவே வந்தது.

மன்னார் சித்திவிநாயகர் மகாவித்தியாலயத்தில் சாதாரண தரம் படித்துப் பரீட்சை எழுதிய சுஜி, கணித பாடத்தில் சித்தி அடையாததால், அவளின் பெற்றோர் அந்தப் பாடத்தை இரண்டாம் தடவைப் பரீட்சையில் எடுத்துத் தருவதாகச் சொல்லி தாழ்வுபாடு மகாவித்தியாலயத்தில் க.பொ.உயர் தரம் கலைப்பிரிவில் சேர்த்து விட்டனர். சுஜியின் அப்பா றொபட்டின் உறவினர் ஒருவர் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்து படித்து வந்தாள். பாடசாலையும் பின்னர வகுப்புமாய் கல்வி ஒன்றே குறிக்கோளாய் தெளிந்த நீரோடை போன்றிருந்த அவள் மனதில் குழப்பங்கள் குடிகொள்ளத் தொடங்கின.

மார்ச் 2019

பாடசாலை போய் வரும் போது பக்கத்து வீட்டில் வசித்த கரன் சுஜிக்குப் பழக்கமானான். அவனுக்கு மூன்று பிள்ளைகள். ஆட்டோ வைத்திருந்தான்.

ஒருநாள் பாடசாலை விட்டு நடந்து வந்து கொண்டிருந்த சுஜிக்குப் பக்கத்தில் ஆட்டோ ஒன்று வந்து நின்றது. “என்ன சுஜி... நடந்து போறா... சைக்கிள் எங்க?”

என்று தலையை நீட்டிக் கேட்ட கரனிடம்,

“அதுரயர் வெடிச்சித்து ஒட்டுறக்கு குடுத்திருக்கன்”

“ஆ..சரி வாவன் வீட்டில் கொணந்து விடுறன்”

என்று கேட்டவனுக்குத் தலையை ஆட்டியபடி ஏறி இருந்து கொண்டாள். இவ்வாறு தொடங்கிய பழக்கம் அடிக்கடி தொடர்ந்தது. கரன் சுஜியுடன் நெருக்கமான பழக்கத்தை ஏற்படுத்த, சுஜிக்கும் அவனுடன் பழகுவது பிடித்திருந்தது.

ஒருநாள்

“சுஜி இனியும் உன்னயப் பிரிஞ்சு இருக்க என்னால ஏலாது. நாம இப்படிப் பழகிறது தெரிஞ்சா நம்மளப் பிரிச்சருவாங்க. உன்னட அம்மா உன்னயக் கூட்டிற்றுப் போயிரும். நீ இல்லை யெண்டா நா செத்திருவன்.”

என்ற பொய்யான உருகலை நம்பி அந்தப் பேதைப் பெண்,

“அப்பிடிச் சொல்லாதிய நீங்க செத்தா நானும் செத்திருவன். நா உங்கள உண்மையா காதலிக்கிறன்.”

“எனக்குத் தெரியும். ஆனா எத்தின நாளைக்கு இப்பிடி ஒளிஞ்சு மறைஞ்சு கதைக்கிற? எனக்கு என்னவோ ரெண்டு பேரும் சேரமாட்டம் போலத் தான் தெரியுது சுஜி.”

“அப்பிடி ஒண்டும் நடக்காது கவலப்படாதிய”

“இல்ல சுஜி எனக்கு வீட்டிலும் நிம்மதியோ சந்தோசமோ இல்ல. வீட்ட போவவே பிடிக்கல்ல. உன்னால தான் நா நிம்மதியா இருக்கிறன் நீ வேணும் எனக்கு. என்னயக் கலியாணம் கட்டுறியா சுஜி? சொல்லு நீ இல்லாட்டி நா செத்தே போயிருவன்.”

என்று வராத கண்ணீரை அவன் துடைத்தான். அவளின் உண்மை தெரியாத அந்தப் பிஞ்சு மனது அவனுக்காய் உருகித் துடிக்க,

“ஜயோ... ஏன் இப்பிடிச் சொல்லுறிய?

அழாதிய... நான் என்ன செய்ய? அழாதிய”

அவனின் கையை ஆதரவாய் பிடித்தாள்.
உடனேயே அவளை இறுக அணைத்தான் கரன்.
கூச்சத்தில் நெளிந்தவள் பின் நெகிழத்
தொடங்கினாள்.

“சுஜி..” “ம்ம்”

“என்னயக் கலியாணம் கட்டுவியா?”

“ம்”

அவளை விலக்கி நாடியைத் தொட்டு

“நானைக்கு வாறியா?”

தலையை ஆட்டி விட்டு,

“நா நா..ளைக்கு ரியூசன் இருக்கு எண்டு சொல்லி
நாலு மணிக்கு வாறன்”

புதிதாய் உணர்ந்த மயக்கம் தெளியாமல்
சூறியவளிடம்

“மாதா சுருவத்தடியில வந்து நிக்கிறியா?”

“ஓம் வந்து நிக்கிறன்”

“நீ மெய்யாத் தான் சொல்லுறியா சுஜி?”

“ஓ...நான் மெய்யாத் தான் சொல்லுறன். நான்
வருவன். ரெண்டு பேரும் எங்கயெண்டாலும்
போய் வாழுவம். கூட்டிற்றுப் போவியளா?”

“சரி... நீ அங்க நில்லு நா வாறன். ரெண்டு பேரும்
தலமன்னாருக்குப் போய் இருப்பம். ஆரும்
கண்டு பிடிக்காதுகள்.” என்றான் கரன்.

திட்டமிட்டபடியே இருவரும் ஓடிப்போய் விட்டனர்.
விசயம் ஊருக்குள் பரவி விட, சுஜியின் பெற்றோர்
வந்து ஊர் முழுக்கத் தேடினார்கள். எங்கும்
இல்லை. கரனின் மனைவி நடுவீதியில் நின்று
கத்தத் தொடங்கினாள்.

“மோளுக்குப் புருசனத் தேடத்தான் இஞ்ச மேய
விட்டனியோ..? ஊரில ஒரு பயலும் கிடைக்காம
வெள்ளத்தோலக் காட்டி என்ற புரிசன மயக்கி
கூட்டிற்று போயிற்றாளே உன்னட அங்கிடு தத்தி
மவள். அவளடகொண்டய அறுக்காமவிடமாட்டன்”
என்று வாய்க்குவந்தவாறு அவள் கத்த, அவளுக்கு
ஒத்து ஊதியவாறே சனங்களும் நின்றனர்.
அவமானம் தாங்க இயலாமல் சுஜியின் பெற்றோர்
மன்னாருக்குத் திரும்பிப் போனார்கள். பொலிஸ்
உதவியுடன் வேறு இடங்களில் தேடித் திரிந்து
மூன்று நாட்களின் பின் தலைமன்னாரில் கண்டு
பிடித்து இருவரையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்து
மன்னார் பொலிஸ் நிலையத்தில் ஒப்படைத்தனர்.

அங்கு இருவரையும் விசாரிக்க,

“இவள்தான் என்னைக் கலியாணம் கட்டுங்க,
இல்லாட்டி நா செத்திருவன் எண்டு என்னயப்
பயமுறுத்திக் கூட்டிற்றுப் போக வைச்சாள். நானும்
படிக்கிற வயசில இதெல்லாம் கூடாது புள்ள எண்டு
ஆனமட்டும் சொல்லிப் பாத்தன். கேக்கல்ல...”

எனக் கூறிக்கொண்டு போனவனைத் தடுத்த
பொலிஸ் அதிகாரி, சுஜியிடம் விசாரிக்க அவள்
ஒன்றும் கூறாமல் அழுதபடி பெரியதாயின் கையைப்
பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள். கரனின் வார்த்தைகள்
அவனின் இதயத்தை நொறுக்கிப் போட பெரிதாய்
விம்மியவள்,

“வீட்ட போவம் பெரியம்மா”

எனப் பெரிதாய் அழப் போனவனைக் கண்டித்த
பொலிஸ்,

“படிக்கிற வயதில வேற எண்ணங்களை விட்டுப்
போட்டு ஒழுங்காப்படி” என்றவர்

“பொம்பிளப் பிள்ளயள வெளியில விட்டுப்
படிப்பிச்சா கவனமா இருக்கிறதில்லையா?”

என சுஜியின் பெற்றோரை ஏசி எச்சரித்து அனுப்பி
விட்டு, கரனைச் சிறையில் அடைத்தனர்.

சுஜி வீட்டுக்குள் முடங்கினாள். அக்கம் பக்கம்
முழுக்க விசயம் பரவியதால் மேரியும் ரொப்டும்
வெளியில் தலை காட்டவே பயப்பட்டனர்.

ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு அவமானம் தாங்க
இயலாமல் சுஜியின் அப்பா வட்டிக்குக் கடன்
வாங்கி கள்ளமாக அவுஸ்திரேலியா போய்ச்
சேர்ந்து விட்டார். அவர் அங்கிருப்பதாய் தகவல்
வந்தும் தங்களைத் தொடர்பு கொள்ள
விரும்பவில்லை என அறிந்ததும், மேரி இடிந்து
போனாள். அதுவும் போதாதென்று அவருக்குக்
கடன் கொடுத்தவன் காசைக் கேட்டுக் கேட்டுப்
பின் வீட்டுக்குள் வந்து ஒரேயடியாய் இருந்து
விட்டான். அதனால் மேலும் கலங்கிப் போன மேரி,
அவனிடம் வீட்டை அரை விலைக்கு விற்று
அவனின் கடன் போக, மீதிக் காசில் குழந்தை
யேசு ஒழுங்கையில் இருந்த தனது தமக்கையின்
வீட்டின் அருகே ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துக்
கொண்டு வந்து விட்டாள். சுஜியின் வழமையான
இயல்பு மாறி பேயறைந்தவள் போல முகட்டை
வெறிப்பதும் கண்ணீர் விடுவதுமாய் இருந்தவள்

பெரியதாயின் அன்பான அரவணைப்பும் அக்கறையும் அவளை ஓரளவுக்குத் தேற்றி விட்டது.

இரண்டு மாதங்கள் கழித்து சுஜியின் தோற்றத்தில் மாற்றத்தை அவதானித்த அவளின் பெரியதாய், சுஜியிடம் கேட்டாலும் பயன் இராது என்பதால் அவளை வைத்தியரிடம் கூட்டிக் கொண்டு போய் பரிசோதித்ததில் அவள் கர்ப்பினி எனவும் கருவைக் கலைக்க முடியாது எனவும் சொல்லி விட்டதால், என்ன செய்வது எனக் குழம்பிப் போயினார். மேரியோ வீட்டுக்கு வந்ததும் தலையில் அடித்து அழுத் தொடங்கினாள்.

“ஏ...புள்ள கத்தாத நீயே பறை தட்டிடுவா போல இருக்கு. என்ன செய்யிற எண்டு யோசி” என்றபடி பயத்தில் ஒடுங்கிப் போயிருந்த சுஜியை அணைத்துத் தலையைத் தடவியபடி, “ஒண்டுமில்லையம்மா பயப்பிடாத நானிருக்கிறேன்” என்றார் சுஜியின் பெரியம்மா.

வாய்க்குள் அரற்றி அழுத மேரியைத் தட்டி, சும்மா ஓலம் வைக்காத மேரி. ஊசாடிக் கொண்டிருக்கிற புள்ளய ஒடுங்க வைச்சிராத. புத்தளத்தில் இருக்கிற உன்னட மச்சிற்ற கதைச்சுப் பாரு. அவுகளிட்ட கூட்டிண்டு போகலாம். ஆருக்குந் தெரியா”

“ஓமக்கா நல்லந்தான் இது நா யோசிக்கல்ல. முதல்ல அவுகளுக்கு விசயத்தச் சொல்லுவம்” என்றமேரி தொலைபேசியில் தன் மச்சாள் ரூபியிடம் நடந்த விசயத்தைச் சொன்னாள். அவள் மேரியின் பொறுப்பற்ற நடத்தைகளைக் கண்டித்து சிறிது நேரம் கதைத்தவள்,

“முதல்ல சுஜியை இஞ்ச கூட்டிற்று வாங்க அண்ணி. மிச்சத்தப் பிறகு பாப்பம்” என போனை வைத்து விட்டாள்.

புத்தளத்தில் சுஜியை ரூபியிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, “உங்க அண்ணனும் என்னய விட்டிற்றுப் போயிற்று நா பயலுகளப் பாக்கிறதா? இந்தப் புள்ளயப் பாக்கிறதா? இவ்வள எதிர்காலம் என்னாகப் போகிறதோ?” எனப் புலம்பிய மேரிக்கு,

“அண்ணி சும்மா புலம்பாதிய நீங்க தா கவனமா இருந்திருக்கணும். சரி..சரி..போன அண்ணனார்

கதய விட்டிற்று புள்ளயள யோசிங்க. சுஜிய நா பாத்துக்கிறன். கவலப்படாமப் போங்க. பயலுவள கவனமாப் பாத்துக்கங்க”

“சரி மச்சி இவ்வள புள்ளய என்ன செய்யிறது?” “இவரிட சொந்தக்காரப் பாதர் இருக்கிறார். அவரிடக் கதைச்சு ஏதாவது ஆசிரமத்துக்கு புள்ளயக் குடுப்பம் அண்ணி. பிறவு ஒரு ரெண்டு வருசம் சுஜி இங்க நிண்டு ஏதாவது படிக்கட்டும் என்ன சொல்லிங்க அண்ணி?”

நல்ல யோசின தான் மச்சி. இவளப் பாத்துக்கங்க. நா வெளிக்கிடுறன்”

என்றவள் சுஜியிடம் போனாள். தாயைக் கண்டு வேறு எங்கோ பார்த்தவளைத் தொட்டுத் திருப்பி “கவனமா இருந்துக்க புள்ள. நா போயித்து வாறன்”

சுஜியின் மாமி ரூபியும் அவளின் பெரியம்மா போன்றே அன்பானவள். அவளது பயங்களைப் போக்கி, மனதைத் தேற்றி, ஆறுதலாய் இருந்தாள். நல்ல புத்தகங்களை வாசிக்கக் கொடுத்தாள்.

ஒருவாறு சுஜியைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வந்தாள் ரூபி. மாமியாரின் கரிசனையும், வாசித்த புத்தகங்களும், சுற்றுப்புறச் சூழலும் சுஜியை இயல்பு நிலைக்கு கொண்டு வந்தது.

முதன்முதலாய் தனக்குள் ஒரு உயிர் வளர்வதை அதன் அசைவில் உணர்ந்து கொண்ட போது ஒரு பெண்ணுக்குரிய இயல்பான தாய்மைக் குணம் அவளைப் பூரிக்கச் செய்தது. இன்னும் குழந்தைத்தனம் மாறாச் சிறுபெண், தன் குழந்தையின் நினைவுகளாலும் எதிர்பார்ப்புகளாலும் இளநகையோடு உலவித் திரிவது ரூபிக்கு மகிழ்வை அளித்த போதும், குழந்தையைப் பிரித்தால் இவளை எப்படிச் சமாளிப்பது என்ற பயமும் அவளை வாட்டியது.

மார்கழி மாதப் பனிக்குளிர் காலத்தில், சுஜியைப் படாத பாடுபடுத்தி அழகான பெண் குழந்தை பிறந்தது. பூமி படாத அதன் பாதங்களால் தன் அன்னையை உதைத்து அழ, கண்ணீருடன் தன் மகளை மென்மையாய் அணைத்தாள் சுஜி.

குழந்தை பிறந்த தகவல் கிடைத்ததும் மேரி

புத்தளத்திற்கு புறப்பட்டு வந்தாள். ஏற்கனவே ரூபியின் கணவன் மூலம் பாதருடன் கதைத்து வைத்திருந்த ஆசிரமத்தில் அந்தப் பெண் குழந்தையைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தனர். பிறந்துபத்துநாட்கள் வரையும் தன்னோடு இருந்த குழந்தையை விட்டுப் பிரிய இயலாமல் கதறித் துடித்தவளை பெரும்பாடு பட்டு சமாதானப் படுத்திக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தனர்.

இரண்டு வருடங்கள் ஓடிச் சென்றுவிட்டது. அடிக்கடி குழந்தையின் நினைவில் துயரப்பட்டுத் துடித்துப்போவாள் சஜி. ஒருவருக்கும் தெரியாமல் இரண்டு தரம் சென்று குழந்தையைப் பார்த்து வந்து விட்டாள். எப்படியாவது தன் மகளை அழைத்து வரவேண்டும் என்ற எண்ணமே அவளது மனதில் மேலோங்கி நின்றது.

சஜியைக் கூட்டிக் கொண்டு போக மன்னாரில் இருந்து மேரி வந்திருந்தாள். இரண்டு வருடங்களில் மகளின் வளர்ச்சியும் அழகும் கூடியிருப்பதோடு, அவளின் மாற்றத்தையும் பார்த்து தன் திட்டம் நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கையும் வந்தது.

மேரி சஜியை அழைத்துக் கொண்டு நேராக தன் தாய் வீட்டிற்குச் சென்றாள். அம்மம்மா வீட்டிற்குச் சென்றதில் சஜிக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. சென்றதுமே மாடு கன்றுகளைப் பார்க்க ஓடி விட்டாள். மேரி தன் தாயிடம், “அம்மா சூதானமா இருந்துக்கங்க, அவளிட்ட இப்போதைக்கு எதையும் சொல்லிப் போடாதிய. நா கொஞ்ச நாள் கழிச்ச வாறன்” என்றாள்.

குஞ்சக்குளத்தில் அம்மம்மாவுடன் பொழுது இனிமையாய் இருந்தது சஜிக்கு. காடு கழனி என்று பச்சைப் பசேல் என இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் துள்ளிக் கொண்டு திரிந்தாள். இரவு வேளைகளில் வரும் யானைகளைப் பார்ப்பதற் கென்றே கண் முழித்திருந்து யானைக் குட்டி களைத் தொட்டுப் பார்க்க அம்மம்மாவை இழுத்துக் கொண்டு போனாள்.

மாரிகாலம் தொடங்கியதும் எப்போதும் போல் ஆற்றில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து பாதையை மூடி ஓடியது. தொங்கு பாலத்தால் தான் பயணம் செய்ய வேண்டும். பஸ் போக்குவரத்தும்

கிடையாது. ஊரில் சனங்கள் சாப்பாட்டுக்குக் கஸ்ரப்பட்ட போதும், விளாம்பழப் பாலும், சோறும், தூண்டில் போட்டு பிடித்த பொட்டியன் மீன் பொரியலும் சாப்பிட்டு சஜி மிகச் சந்தோச மாய் இருந்தாள். அவளின் மகிழ்வைப் பறிக்கும் அந்த நாளும் வந்தது.

நான்கு மாதங்களின் பின் ஊருக்கு வந்த மேரி, ஏற்கனவே தன் தாயிடம் சொல்லி வைத்தபடி அவர்களின் சொந்தக்காரனான ரகுவிற்ருசஜியைக் கட்டாயப்படுத்தியும் வெருட்டியும் கலியாணம் செய்து கொடுத்து விட்டனர். தன் சுய விருப்பின்றி வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய சஜிக்கு கணவனை ஏமாற்றுவது பிடிக்கவில்லை. அவளிடம் எல்லாவற்றையும் சொல்ல நினைத்தவளை மேரி தடுத்து விட்டாள். அவன் ஆத்திரக்காரன் தான், ஆனால் அவளிடம் மிகுந்த அன்பும் காதலும் இருந்தது. அதன் அடையாளம்தான் இப்போது இவள் வயிற்றில். சஜியின் கைகள் மெல்ல வயிற்றைத் தடவியது.

“புத்தளம்...புத்தளம்..”

என்று கத்திய நடத்துனரின் குரலில் நினைவுகளில் இருந்து மீண்டு பார்வையை யன்னல் பக்கம் செலுத்தினாள். இருள் மெல்லக் கலைந்து சூரியன் வரவிற்காய் வானம் சிவப்புக் கம்பளம் விரித்திருந்தது. பஸ் நின்றதும் தனது கான்டபாக்கை எடுத்துக் கொண்டு மெல்ல இறங்கினாள். ரவுணில் இருந்து சஜியின் மாமி வீடு அரை மைல் தூரம் தான்.

‘மாமிக்கு கோல் பண்ணுவமா..? ஸ்கூட்டியக் கொண்டு வருவா போகலாம். ம்..ம்... இல்ல வேணாம் விடிய வேலயா இருப்பாக, மாமாவும் வேலைக்கு வெளிக்கிடும். கரைச்சல் குடுக்க வேணாம். கொஞ்சத்தூரம் தானே நடப்பம். காலை வெய்யிலும் உடம்புக்கு நல்லம்.’

என எண்ணமிட்டபடி வீதியைப் பார்த்தாள். வாகனங்கள் வெளிச்சத்தைக் கக்கிக் கொண்டு இருபக்கமும் போவதும் வருவதுமாய் இருந்தன. வீதியோர நடைபாதையில் நடக்கத் தொடங்கினாள் சஜி. கணவனின் ஞாபகம் வந்தது. திருமண மானபின் அவன் ஒரு இரவுகூட வெளியில்

தங்கியது இல்லை. எவ்வளவு கடுமையாய் ஏசினாலும் இரவில் தன்னை அணைத்தபடி கிடப்பதும், சாமத்தில் எழுந்து கொப்பியால் தனக்கு விசிறி விடுவதும், காலையில் திரும்பவும் கோபக்காரன் போல இருப்பதும் நினைவில் வந்து அவளை அலைக்கழித்தது.

‘மாமிவீட்ட போனவுடன் இவருக்கு போன் பண்ணி எல்லாத்தையும் சொல்லிரணும். அதுக்குப் பிறவு அவர் என்ன முடிவெடுத்தாலும் சரி. இந்தப் புள்ளயப் பெத்தெடுத்தாப் பிறவு என்னட மகளையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்து வளக்கணும், அவர் கட்டாயம் ஓம் எண்டு தான் சொல்லுவார். அவள் இப்ப எப்பிடி இருப்பாள்?’

மனதில் தோன்றிய எண்ணங்கள் அவள் முகத்தில் மகிழ்வைக் கொண்டு வந்தது. வீதியின் இருபக்க வீடுகளின் மதிலைத் தாண்டி பூச்செடிகள் வழிந்து கொண்டிருந்தன. பூக்களின் வாசத்தை முகர்ந்து அவற்றின் அழகை ரசித்தவளின் இதழ்களில் சின்னச் சிரிப்பும் வந்து ஓட்டிக் கொண்டது.

‘படர்’ எனப் பெருஞ்சத்தம். திடுக்கிட்டு நின்று விட்டாள் சுஜி. பின்னால் வந்த லொறியின் ரயர் வெடித்த சத்தம். றைவரின் கட்டுப்பாட்டை மீறிய லொறி வீதியோரம் செய்வதறியாது அசைவற்று நின்றிருந்த சுஜியை கண்ணிமைக்கும் நேரத்துள் இடித்துத் தூக்கி எறிந்தது. வீட்டு மதில் ஒன்றில் ‘நச்’ என அடிபட்டு விழுந்தாள் சுஜி.

தொங்கிக் கொண்டிருந்த பூக்களில் இருந்து அவளது இரத்தம் அவள்மீதே சொட்டுச்சொட்டாய் வழிந்தது. கூட்டம் கூடியது. அவர்களில் சிலர் புத்தளம் பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் அவளைக் கொண்டு சென்று சேர்ப்பித்தனர்.

அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்ட சுஜியின் ஆறுமாத சிசு அவளின் கருவறையிலேயே தனக்கான கல்லறையையும் கட்டிக் கொண்டது. தாயின் உயிரும் ஆபத்தான நிலை.

“பிள்ளை செத்து விட்டது. உடனே வெளிய எடுக்க வேணும். இல்லாட்டிதாயையும் காப்பாத்த ஏலாது.” அரை மயக்கத்திலிருந்த சுஜி, அரைகுறையாய் விழுந்த பேச்சுகளால் கண்முழித்துப் பார்த்து, பக்கத்தில் இருந்த வைத்தியர் ஒருவரின்

கைகளைப் பிடித்தவள், தன்னைக் காப்பாற்றும் படியும், தான் இங்கிருப்பதை ஒருவருக்கும் அறிவிக்க வேண்டாம் எனவும் கெஞ்சினாள். அதை வைத்தியர் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மறுக்க, “அப்படியெண்டா என்னயச் சாக விடுங்க...” சாக விடுங்க...” என முழு மயக்கத்துள் ஆழ்ந்து போனாள் சுஜி.

மேரியின் தாய் ரகுவைச் சாப்பிடுமாறு வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார். அவனோ அசையாமல் விசரணைப் போல கையிலிருந்த பேப்பரையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பேப்பரில்...

‘அகால மரணம்- ரகுநந்தன் சுஜித்தா’ எனப் போடப்பட்டிருந்தது.

சிலாபத்தில் உள்ள அந்த ஆசிரமம் அன்று ஆரவாரப்பட்டது. ஆசிரம வளாகம் அழகாக அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது. பலூன்கள் வெடிக் கும் சத்தமும், தொடர்ந்து கேட்ட பிள்ளைகளின் சிரிப்பொலியும் அவர்கள் சந்தோசத்தைப் பறைசாற்றியது. நத்தார் புதுவருடக் கொண்டாட்டத்துடன் ஆசிரமத்தின் செல்லப்பிள்ளையான ஏஞ்சலின் என்ற தேவதையின் ஆறாவது பிறந்த நாள் அன்று. எல்லோருக்கும் நிறைய சொக்லேட்டுகள் கிடைக்கும் என்ற ஆனந்தம் பிள்ளைகளுக்கு.

“பிரியாம்மா நான் முழிச்சிட்டன் கெதியா வாங்க” என்றழைத்த ஏஞ்சலினுக்கு,

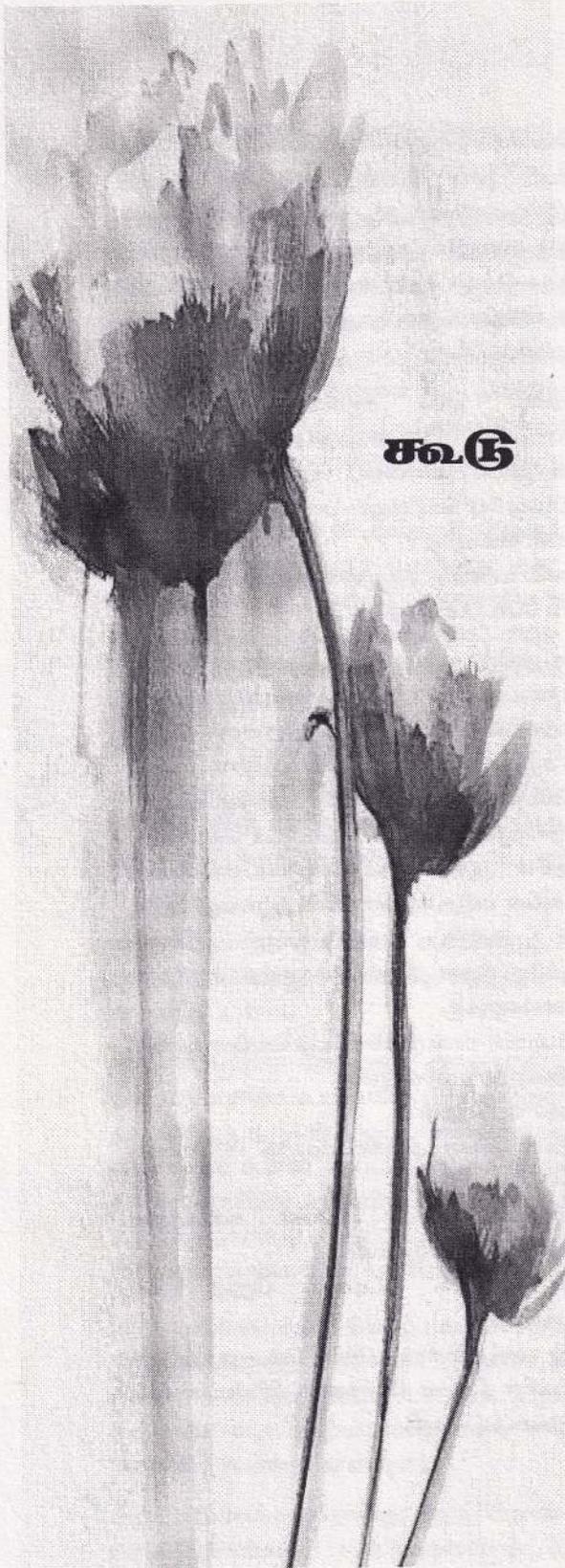
“இந்தா வந்திற்றன்”

என்றபடி அவள் அருகில் இருந்த பிரியாம்மாவைக் கட்டிப்பிடித்து,

“உம்ம்ம்மா...” என அவளின் கன்னத்தில் கொஞ்சிவிட்டாள் ஏஞ்சலின்.

“என்ற செல்லக் குட்டிக்குப் பிறந்த நாள் வாழ்த்துகள்”

என்று ஏஞ்சலினின் நெற்றியில் முத்தமிட்டு கண்களில் நீருடன் நிமிர்ந்தாள் பிரியாம்மா என அழைக்கப்பட்ட சுஜி.

கூடு

காலச் சுதந்திரத்தில்
இறகு முளைக்கும் நினைவுகள்
விட்டத்தைப் பார்த்தே
கூடுகள் குஞ்சு பொரிக்காது

பெண்மைக்கு முழுமையில்லை
நினைக்கும் போதெல்லாம்
மௌனமாய் முன் நிற்கிறான்
தேடலுக்குப் பலியீடாக

அடிவயிற்றில் தோன்றும் வலிகளுக்கு
அவன் மட்டுமே மருந்தாகிறான்
தோலுக்கும் அதுதான் தேவையாகிறது
மங்கிய நினைவில் ஓரமாய் ஓடுகிறது
வனாந்தரம் நிறைந்த மலர்களில் வண்டுகள்

எச்சங்களாய் வந்துபோகும் நினைவுகள்
வாழ்க்கையை உணர்த்துகிறது ஆதாரங்களற்றும்
ஒரு தொப்புள் கொடி சுவாசம் கொடுக்கிறது

யாருக்கும் இல்லாத வரங்கள்
எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டவை
அவன் மட்டுமே தேவன்
ஆசீர்வதிக்கத் தெரிந்தவன்

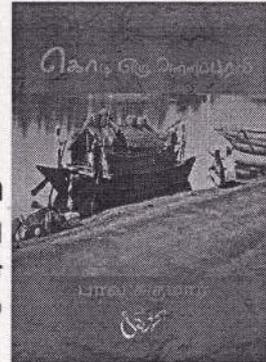
பாவங்களை தொலைக்கப்போகிறேன்
இதற்கு முன்பாக
ஒருமுறை புணர்ந்து கொள்
பெயரோடு பெயராய்
யாருமற்ற வனாந்தரம்
பூக்கள் மட்டுமே
வண்டுகளின் மொழிகள் புரிவதற்குள்
உயிர் நனைந்து உரைட்டும்.

கவிஞர் கு.நா.கவின்றுருகு

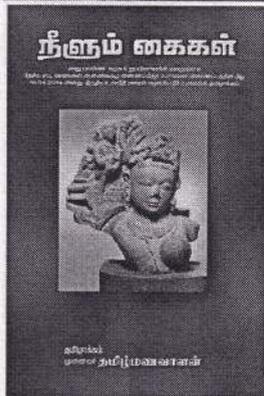
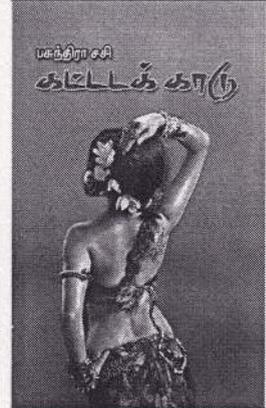
கறுப்பி
[சிறுகதைகள்]
பால. சுகுமார்
விலை ரூ. 80

கொழ எழு அன்னப்புவரி
[நாவல்]
பால. சுகுமார்
விலை ரூ. 80

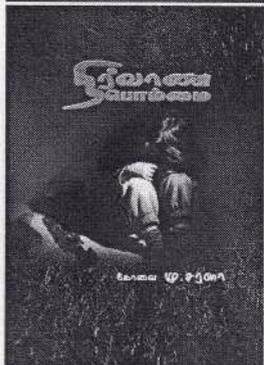
கூட்டுல் உண்டு
[கவிதைகள்]
சு. செல்வகுமாரன்
விலை ரூ. 150

கட்டக்காடு
[நாவல்]
பசுந்திரா சசி
விலை ரூ. 200

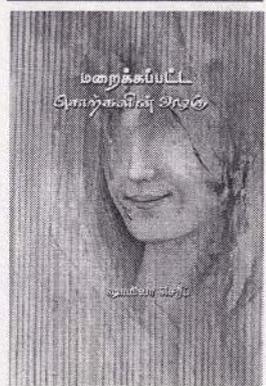
நீளும் கைகள்
[மாறுபாலினத்தவர் உரிமைக்கான
தீர்ப்பு - மொழிபெயர்ப்பு]
தமிழ் மணவாளன்
விலை ரூ. 120

பாவுதளிர் தூவுவானம்
[சிறுகதைகள்]
பசுந்திரா சசி
விலை ரூ. 150

நிர்வாண பொம்மை
[கவிதைகள்]
கோவை மு. சரளா
விலை ரூ. 120

மறைக்கப்பட்ட சொற்களின் அழகு
[கவிதைகள்]
ஷாமிலா செரீப்
விலை ரூ. 120

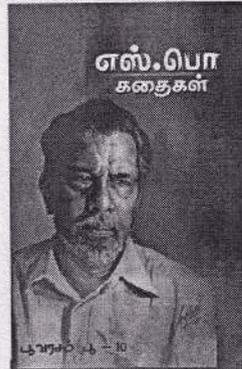

காப்பு
[இலங்கை பெண் எழுத்தாளர்களின்
சிறுகதைத்தொகுப்பு]

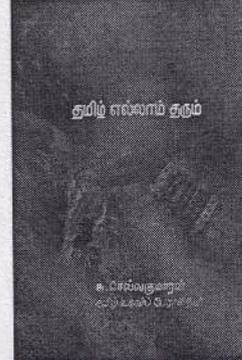
அழகியாணி
விலை ரூ. 500

புகோளவாதம் புதிய தேசியவாதம்
[கட்டுரைகள்]
மு. திருநாவுக்கரசு
விலை ரூ. 500

எஸ். பொ கதைகள்
[சிறுகதைத் தொகுப்பு]
எஸ். பொ
விலை ரூ. 300

இராஜா ரவிவர்மா சித்திரமும் சரித்திரமும்
[வாழ்க்கை வரலாறு - மொழிபெயர்ப்பு]
சுஜா இராஜேஷ்
விலை ரூ. 150

தமிழ் எஸ்லாம் தரும்
[கட்டுரைகள்]
சு. செல்வகுமாரன்
விலை ரூ. 135

கிழக்கு மண்
[கட்டுரைகள்]
சி. சிவச்சந்திரன்
விலை ரூ. 160

தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாடு
[கட்டுரைகள்]
த. விஜயலட்சுமி
விலை ரூ. 150

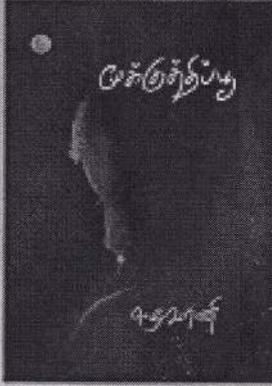
மொட்டப்பனையும் முகமாலைக்காத்தும்
[சிறுகதைகள்]
சர்மிலா வினோதினி
விலை ரூ. 150

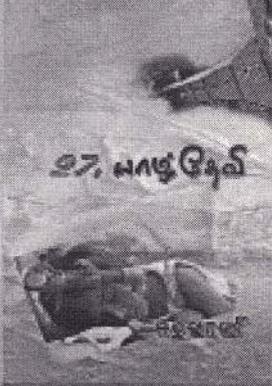
ஈழத்து நாட்டார் வழக்கியலும்
நாட்டுப்புறப் பாடல்களும்
ஈழவாணி
விலை ரூ. 500

அறமும் போராட்டமும்
[கட்டுரைகள்]
அ.கௌரிகாந்தன்
விலை ரூ. 300

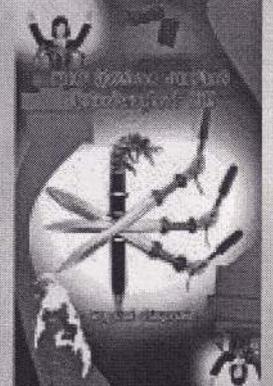
முகக்குத்திப்பு
[கவிதைகள்]
ஈழவாணி
விலை ரூ. 200

சர்வதேச மனித உரிமைச்
சாசனம்.
[கவிதைகள்]
கு.ந கவின்குரு
விலை ரூ. 200

27, யாழ்தேவி
[சிறுகதைகள்]
ஈழவாணி
விலை ரூ. 200

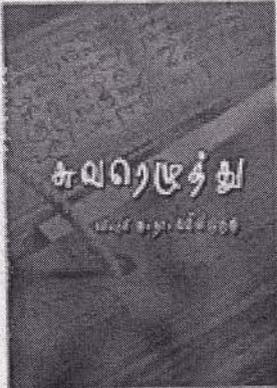
இலங்கை அரசியல்
அரசியல்வாதிகள்
[கட்டுரைகள்]
அனுதர்சி லிங்கநாதன்
விலை ரூ. 150

நிர்வாணமுக்தி
[சிறுகதைகள்]
ஈழவாணி
விலை ரூ. 100

பெண்ணியத்தின்
புதிய போக்குகள்
[கட்டுரைகள்]
விலை ரூ. 400

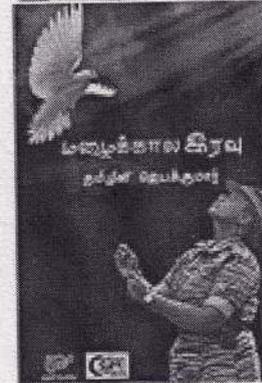

சுவரெழுத்து
[கவிதைகள்]
கு.நா. கவின்குருகு
விலை ரூ. 200

என் பார்வையில்
கண்ணதாசன்
[கட்டுரைகள்]
காவிரி மைந்தன்
விலை ரூ. 950

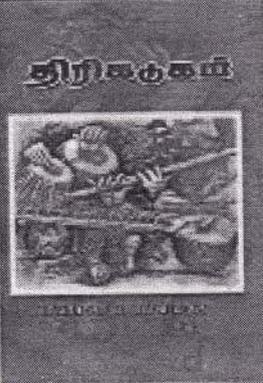
மழைக்கால சிரவு
[சிறுகதைகள்]
தமிழினி ஜெயக்குமார்
விலை ரூ. 120

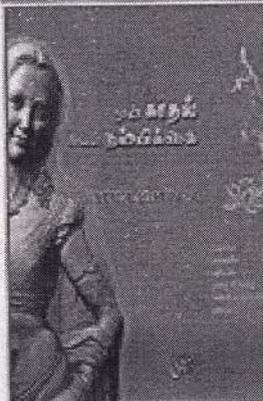
பால்[ழி] முரண்
[கவிதைகள்]
கனலி
விஜயலட்சுமி
விலை ரூ. 100

பெயரிலி (நாவல்)
கௌரி அனந்தன்
விலை ரூ. 150

திரிகுகம்
கு.நா. கவின்குருகு
விலை ரூ. 200

நான் காதல்
அவள் நம்பிக்கை
[கவிதைகள்]
கு.நா. கவின்குருகு
விலை ரூ. 200

உலுப்புக்காரனின்
திசை
[கவிதைகள்]
சு. செல்வகுமாரன்
விலை ரூ. 200

பரிவு

மக்களுக்காக!! மக்களைத் தேடி!!!

Dr.Sakthivel
Parivu charitable trust founder

பதிவுகளுக்கு: 076 544 5534

ஊடகத்தில் தடம்பதிக்க
ஒரு தளம்

LANKA MEDIA ACADEMY இன்

மாபெரும் ஊடக
செயலமர்வு
2019

வரையறுக்கப்பட்ட ஆசனங்களை
ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதால் பதிவுகளுக்கு
முந்திக் கொள்ளுங்கள்

பெறுமதியான

சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்

ஏப்ரல் மாதம்

6

ஆம் திகதி

ZIYAU HASAN

அலைவரிசை பிரதானி - CAPITAL FM

தொலைக்காட்சி, வானொலி நிகழ்ச்சி
தயாரிப்பு, நிகழ்ச்சி தொகுப்பு

A.L. IRFAN

அலைவரிசை பிரதானி - UTV

தொலைக்காட்சி செய்தி தயாரிப்பு
செய்தி வாசிப்பு

SATHIYAPRIYA RATNASAMY

சிரேஷ்ட நிகழ்ச்சி தொகுப்பாளர்

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி தொகுப்பு

EILAWANI

ஆவணப்பட கியக்குனர் - புவரசி மீடியா (இந்தியா)

ஆவணப்பட தயாரிப்பும்
தற்கால தேவையும்

JEEVA SATHASIVAM

ஆசிரியர் - வீரகேசரி சங்கமம்

பத்திரிகைத் துறையும் அதன்
செயற்பாடுகளும்

